

Stanowisko do Uwag Zespołu Problemowego Rady Dialogu Społecznego ds. Funduszy Europejskich dotyczące projektu ustawy o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027

L.p	Zapis projektu	Uwaga lub propozycja zmiany	Uzasadnienie	Stanowisko MFIPR
1.	Układ projektu ustawy - na 146 stron dokumentu 82 zajmują zmiany do przepisów obowiązujących. Zmianami do innych przepisów wprowadza się mechanizmy dotyczące Krajowego Planu Odbudowy, czy pobrexitowej rezerwy dostosowawczej	Należy zmienić strukturę ustawy, w tym najistotniejsze zapisy wprowadzać poprzez artykuły i paragrafy zawarte w samej ustawie, a nie poprzez zmiany w innych aktach prawnych	Propozycja rozbicia mechanizmów wdrożeniowych na szereg aktów prawnych już na poziomie najważniejszego dokumentu ustanawiającego zasady funkcjonowania środków pomocowych powodować będzie zwiększenie chaosu i skomplikowania wprowadzania aktualizacji.	Wyjaśnienie: Na tym etapie prac legislacyjnych nie planujemy zmian w strukturze projektu ustawy. Podjęto decyzję o procedowaniu w projekcie w takim kształcie uznając go za najbardziej optymalny ze względu na potrzebę zoptymalizowania prac legislacyjnych.
2.	Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) beneficjent – podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 9 rozporządzenia ogólnego; (...) 15) kryteria wyboru projektów – kryteria umożliwiające ocenę projektu, zatwierdzone przez komitet monitorujący, o którym mowa w art. 38 rozporządzenia ogólnego; (...) 35) wytyczne – instrument prawny określający ujednoczone warunki i procedury wdrażania funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności i Funduszu na rzecz	I. Propozycja zapisu pkt 15: niedyskryminujące, włączające i przejrzyste kryteria, zatwierdzone przez Komitet Monitorujący o którym mowa w art. 38 rozporządzenia ogólnego, umożliwiające ocenę, wybór oraz zawarcie umowy dla projektu opisanego we wniosku o dofinansowanie projektu, II. Uwagi dotyczące pkt 35: * brak jest ustawowej definicji „instrumentu prawnego”, * w obiegowej opinii instrumenty prawne utożsamiane są z aktami prawnymi. Wytyczne nie są źródłem prawa. Należy zmienić charakter tych dokumentów.	I. Zgodnie z zapisami Rozporządzenia 2021/1060 celem stosowania kryteriów jest dokonanie wyboru projektów z którymi zostanie zawarta umowa/decyzja o dofinansowaniu Czytając powyższe zapisy (które wedle projektu nie służą wprost zakończeniu procesu podpisaniem umowy o dofinansowanie dla instytucji, które zostały najwyżej ocenione są elementem jakiejś większej całości (niezgodnie z rozporządzeniem ramowym) łącznie z zapisami roli KM w tym procesie to wyłania się obraz w którym powstaje jakaś przestrzeń poza	Wyjaśnienie. I. W świetle rozporządzenia ogólnego kryteria są stosowane przy wyborze projektów do dofinansowania. Stąd definiowane pojęcie na gruncie ustawy to kryteria wyboru projektów. Rozporządzenie ogólne nie odnosi się natomiast do oceny kryteriów, weryfikacji ich spełniania. To jest regulowane na gruncie ustawy. Warto podkreślić, że rozporządzenie ogólne odnosi się również do procedur stosowanych przy wyborze projektów i to one

	<p>Sprawiedliwej Transformacji skierowane do instytucji uczestniczących w realizacji programów oraz stosowane przez te instytucje na podstawie właściwego porozumienia, kontraktu programowego, o którym mowa w art. 5 pkt 4d ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, albo umowy oraz przez beneficjentów na podstawie umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu.</p>		<p>KM i kryteriami która może oddziaływać na proces wyboru.</p> <p>II. Z uwagi dużą ilość systemów odpowiedzialnych za te same działania (na przykład generatory wniosków aplikacyjnych) w perspektywie 2014-2020 należy dążyć do integracji rozwiązań, rezygnując z wariantów wyspowych. Zwracamy również uwagę na kwestię otwartości danych, a więc dążenie do umożliwienia dostępu do jak największej liczby danych jak największemu gronu użytkowników (np. poprzez API) - dotyczy to zarówno informacji gromadzonych na portalach klasy funduszeuropejskie.gov.pl jak i na Bazie Konkurencyjności</p>	<p>także decydują o tym, czy określona ocena projektu pozwoli na jego wybór do dofinansowania. W tym względzie ustawa nie wykracza w żaden sposób poza ramy określone rozporządzeniem.</p> <p>Przyjęty na gruncie ustawy schemat zakłada, że ustanawiane są kryteria wyboru projektów oraz procedura wyboru (regulamin). Następnie przeprowadzana jest ocena spełniania kryteriów. Potem wynik tej oceny interpretowany jest w świetle kryteriów i obowiązującej procedury, które wskazują jakie projekty są wybierane do dofinansowania, a jakie nie. W tym względzie zastosowanie będą miały kryteria i postanowienia procedury związane przykładowo z tym, które kryteria są obligatoryjne, które premiąją określone projekty, czy wyznaczono jakieś minimum czy wybór następuje w określonej kolejności np. według uzyskanej punktacji, czy i w jaki sposób możliwość wyboru projektów ogranicza kwota przeznaczona na ich dofinansowanie w danym postępowaniu. Wybranie projektu do dofinansowania ma ten skutek, że w jego następstwie instytucja</p>
--	--	--	--	---

				<p>zawrze umowę o dofinansowanie (art 61). Jedyne odstępstwa w tym zakresie określa ustawa, wskazując kiedy nie można zawrzeć umowy, ale przesłanki te nie wynikają w żaden sposób w kwestionowania czy podważania albo ignorowania wyników oceny. Wręcz przeciwnie. Do momentu zawarcia umowy instytucja musi być pewna, że kryteria wyboru projektów są wciąż spełniane w odpowiedni sposób przez projekt. Reszta przesłanek to kwestie leżące po stronie wnioskodawcy, czyli jego wola zawarcia umowy oraz znane wcześniej czynności wskazane w regulaminie, które musi podjąć, aby zawrzeć umowę. W tym względzie ustawa dla ochrony praw wnioskodawców i gwarancji stałości wymogów wobec nich formułowanych wprowadza zdecydowane ograniczenia w odniesieniu do możliwych zmian regulaminu po rozpoczęciu postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania.</p> <p>Wyjaśniając zmianę definicji kryteriów i jej skrócenie w stosunku do definicji w obecnej ustawie wdrożeniowej należy wrócić do przedstawionego</p>
--	--	--	--	---

				<p>schematu. Kryteria na gruncie ustawy decydują o ocenie projektu, która w połączeniu z postanowieniami procedur wyboru projektów przesądza o tym, czy projekt jest wybrany do dofinansowania. Natomiast ponieważ rozporządzenie wymaga, aby wnioskodawca otrzymał dokument zawierający warunki dofinansowania po wybraniu do dofinansowania kolejnym krokiem jest objęcie projektu dofinansowaniem poprzez zawarcie umowy, do czego instytucja jest wręcz zobowiązana (art 61), chyba że zajdą ustawowo wskazane przesłanki powodujące niemożność zawarcia umowy.</p> <p>Ponieważ w świetle rozporządzenia proces wyboru, do którego odnoszą się kryteria i procedury, został oddzielony od kwestii przekazywania beneficjentowi dokumentu dotyczącego warunków wsparcia (art. 73 ust. 3) takie samo podejście zastosowano projektując ustawę, w tym w szczególności definicje kryteriów wyboru projektów, która abstrahuje od procesu kontraktowania projektów.</p>
--	--	--	--	--

				<p>Jednocześnie rozwinięcie definicji o sformułowania wynikające bezpośrednio z rozporządzenia ramowego nie jest celowe, gdyż będzie po prostu powtórzeniem tej regulacji, co nie wpłynie na jej obowiązywanie ani na zakres jej stosowania, a stworzy wyłącznie wrażenie, że regulacje z rozporządzenia ramowego są niewystarczające, aby obowiązywały.</p> <p>II. Zwrot instrument prawny funkcjonuje w definicji wytycznych w obowiązującej perspektywie i nie budził wątpliwości. Wytyczne nie są prawem powszechnie obowiązującym, są jedynie instrumentem prawnym a nie przepisem prawa.</p> <p>W celu wyeliminowania wątpliwości wprowadzono definicję wytycznych. Wytyczne nie tworzą nowych rozwiązań normatywnych, nie będą również zawierały zapisów nakładających bezpośrednio na beneficjentów obowiązki. Obowiązki będą określone w umowach o dofinansowanie projektu/ decyzjach o dofinansowaniu</p>
--	--	--	--	---

				projektów. Są to dokumenty skierowane do instytucji zaangażowanych w realizację programów operacyjnych po to, aby była zapewniona spójność i jednolitość programowania w sferze działania instytucji zaangażowanych we wdrażanie.
3.	Art. 4. 1. Za koordynację realizacji programów odpowiada minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wykonujący zadania państwa członkowskiego. 2. Koordynacja, o której mowa w ust. 1, polega w szczególności na: 1) reprezentowaniu Rzeczypospolitej Polskiej w kontaktach z Komisją Europejską w zakresie związanym z realizacją programów; 2) wydawaniu wytycznych dotyczących wdrażania funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności i Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji; 3) monitorowaniu realizacji programów oraz wydawaniu rekomendacji dotyczących celów finansowych i rzeczowych	I. Uwaga do art. 4 ust. 2 pkt 3) Ustawa wdrożeniowa nie zawiera przepisów określających bliżej na czym miałyby polegać owa rekomendacja. II. Uwaga do art. 4 ust. 2 pkt 6) - czy ustawodawca ma na myśli system teleinformatyczny klasy SL2014, czy też będzie to system obejmujący cały proces (od umożliwienia składania wniosku, po finalne rozliczenie projektu)? Czy w tym drugim przypadku dokonana zostanie unifikacja generatorów wniosków aplikacyjnych?	I. Ustawa wdrożeniowa nie zawiera przepisów określających bliżej na czym miałyby polegać owa rekomendacja. Nie sposób zatem wywnioskować z treści projektowanych przepisów do kogo, w jakiej formie i czym w istocie miałyby być owa rekomendacja. Co bardziej istotne nie jest jasne czy owe rekomendacje będą miały charakter wiążący, czy też będą stanowiły jedynie „głos doradczy”. II. Z uwagi dużą ilość systemów odpowiedzialnych za te same działania (na przykład generatory wniosków aplikacyjnych) w perspektywie 2014-2020 należy dążyć do integracji rozwiązań, rezygnując z wariantów wyspowych. Zwracamy również uwagę na kwestię otwartości danych, a więc dążenie do umożliwienia dostępu do jak	Wyjaśnienie I. Rekomendacje z natury nie mają charakteru wiążącego, stanowią zalecenie mające na celu sprawną realizację programów. II. Tak, minister ds. rozwoju regionalnego będzie odpowiedzialny za budowę, rozwój i utrzymanie systemu informatycznego będącego następcą SL2014. System będzie obejmował również proces aplikowania o środki UE - decyzja o wykorzystaniu narzędzia w tej części będzie należeć do instytucji zarządzających.

	<p>wydatkowania środków w ramach programów na kolejne lata oraz monitorowaniu realizacji tych celów w perspektywie finansowej 2021-2027; 4) weryfikacji zgodności programów i dokumentów stanowiących podstawę systemu realizacji programów z wyłączeniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego z umową partnerstwa i ustawą oraz, w przypadku regionalnych programów, z kontraktem programowym; 5) zapewnieniu systemu informacji i promocji w zakresie programów, w tym prowadzeniu portalu; 6) zapewnieniu centralnego systemu teleinformatycznego wspierającego realizację programów.</p>			
4.	<p>Art. 5. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wykonujący zadania państwa członkowskiego, w celu zapewnienia zgodności sposobu realizacji programów z prawem Unii Europejskiej w zakresie wdrażania funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności i Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji</p>	<p>I. Proponuje się wydłużenie czasu o którym mowa w art. 5 ust 4 do 30 dni.</p> <p>II. Proponuje się uzupełnienie art. 5 o ust 7: Zmiany Wytycznych nie mogą powodować pogorszenia warunków realizacji projektów.</p>	<p>I. Z uwagi na znaczenie wytycznych należy dać możliwość wnikliwej analizy wszystkim podmiotom.</p> <p>II. Wytyczne nie mogą wpływać na pogorszenie warunków realizacji projektów, czyli nakładać dodatkowych obowiązków lub komplikować procedur realizacji.</p>	<p>I. Wyjaśnienie: Proponowane rozwiązanie stanowi powtórzenie obecnego. Wytyczne, które stanowią przede wszystkim wskazówki i wyjaśnienia dotyczące stosowania przepisów prawa oraz są adresowane do instytucji, nie wymagają większego zaangażowania w ich konsultowanie podmiotów, które</p>

<p>oraz spełniania wymagań określanych przez Komisję Europejską w tym zakresie, a także w celu zapewnienia jednolitości sposobu realizacji programów i prawidłowości realizacji zadań i obowiązków określonych ustawą, może wydać wytyczne (...) 3. Projekt wytycznych i ich zmian jest przekazywany do zaopiniowania: 1) instytucjom zarządzającym; 2) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych; 3) ogólnopolskim organizacjom jednostek samorządu terytorialnego, tworzącym stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, o której mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759); 4) organizacjom związkowym i organizacjom pracodawców, reprezentatywnym w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu</p>			<p>nie będą nimi związane.</p> <p>Proces konsultacji wytycznych (jego długość) musi uwzględniać z jednej strony konieczność zapewnienia interesariuszom wystarczającego czasu na zgłoszenie uwag, a z drugiej strony umożliwić szybkie wprowadzenie niezbędnych zmian.</p> <p>II. Wyjaśnienia: W kontekście możliwych zaleceń audytorów lub kontrolerów oraz wymogów prawnych, które mogą pojawić się podczas realizacji programów operacyjnych, bazując w tym kontekście na doświadczeniach obecnej perspektywy, wprowadzenie takiego przepisu jest niemożliwe. Mógłby on uniemożliwić spełnienie wymogów prawnych, które mogą pojawiać się po wejściu w życie poprzedniej (zmienianej) wersji wytycznych, np. w wyniku audytów, kontroli.</p>
--	--	--	--

	<p>społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232 oraz z 2020 r. poz. 568 i 2157); 5) organizacjom pozarządowym, ich związkom i porozumieniom, których przedstawiciele wchodzi w skład Rady Działalności Pożytku Publicznego, o której mowa w art. 35 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 oraz z 2021 r. poz.1038, 1243 i 1535). 4. Podmioty, o których mowa w ust. 3, przekazują swoje opinie w terminie wyznaczonym przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego wykonującego zadania państwa członkowskiego, nie krótszym niż 14 dni, licząc od dnia otrzymania projektu wytycznych albo ich zmian.</p> <p>Nieprzedstawienie opinii w terminie oznacza rezygnację z prawa jej wyrażenia. (...) 6. Wytyczne i ich zmiany są stosowane od dnia ogłoszenia komunikatu, o którym mowa w ust. 5 pkt 2.</p>			
5.	art. 7: "Instytucja zarządzająca podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie	I. art. 7. "Instytucja zarządzająca podaje do publicznej wiadomości na stronie internetowej właściwego programu oraz na portalu szczegółowy	I. Doprecyzowanie - szczegółowy opis priorytetów programu będzie publikowany na stronach programu, a	I. Wyjaśnienia: Przepis analogiczny do funkcjonującego w obecnej perspektywie i nie budzi

	internetowej oraz na portalu szczegółowy opis priorytetów programu oraz jego zmiany, a także termin, od którego szczegółowy opis priorytetów programu oraz jego zmiany są stosowane."	opis priorytetów programu oraz jego zmiany, a także termin, od którego szczegółowy opis priorytetów programu oraz jego zmiany są stosowane." II. dodanie ust. 1: Szczegółowy opis priorytetów programu oraz jego zmiany są stosowane od dnia podania ich do publicznej wiadomości.	nie instytucji zarządzającej, które nie dysponują swoimi stronami internetowymi II. Propozycja uspoźnienia zapisów z art. 5 - wejście w życie SZOPP lub zmian w SZOPP z dniem ogłoszenia, podobnie jak wytycznych	wątpliwości. Ponadto IZ ma swoją stronę internetową, albowiem IZ jest określony organ. II. Brak uzasadnienia do wprowadzenia takiej zmiany. W art. 7 została uregulowana kwestia terminu, od którego SZOP i jego zmiany będą stosowane.
6.	System instytucjonalny Art. 8. 1. Instytucją zarządzającą jest: 1) minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego – w przypadku krajowego programu oraz w przypadku programu Interreg, jeżeli instytucja zarządzająca została ustanowiona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) zarząd województwa – w przypadku regionalnego programu. 2. Do zadań instytucji zarządzającej należy w szczególności: 1) przygotowanie propozycji kryteriów wyboru projektów, spełniających warunki określone w art. 73 rozporządzenia ogólnego; (...) 4) zlecenie płatności, o których mowa w art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz	I. Proponuje się dodatkowo w ust. 2 art. 8, pkt 15: 15) wspieranie działań komitetu monitorującego, w zakresie, o którym mowa w art. 75 rozporządzenia ogólnego. II. Uwaga do art. 8 ust. 2 pkt 1) Przywołany przepis wskazuje, że do zadań instytucji zarządzającej należy przygotowywanie propozycji kryteriów wyboru projektów które spełniają warunki określone w art. 73 rozporządzenia ogólnego i stanowi jedyne odniesienie się na poziomie ustawy do kwestii zasad tworzenia kryteriów wyboru projektów. III. Propozycja zmiany zapisu: art. 8 ust. 2 pkt 4: zlecenie płatności, o których mowa w art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, oraz zlecenie wypłaty współfinansowania krajowego z budżetu państwa w ramach krajowego lub regionalnego programu na rzecz beneficjentów, a w przypadku programu Interreg - dokonywanie płatności na	I. Należy precyzyjnie przytoczyć zapisy art. 75 rozporządzenia ogólnego na lata 2021-2027: „wspieranie działań komitetu monitorującego, w następującym zakresie: a) dostarczanie w odpowiednim czasie komitetowi monitorującemu wszelkich informacji niezbędnych mu do wykonywania jego zadań; b) zapewnianie dalszych działań w związku z decyzjami i zaleceniami komitetu monitorującego „ Konstrukcja tych ciał (KM) wedle zapisów projektu jest wadliwa zarówno w obszarze budowania składu, ciał wspierających/zawierających się (nic o podkomitetach. grupach roboczych) jak i zadań KM. II. Orzecznictwo sądów administracyjnych pokazuje, że instytucje zarządzające mają problem z wywiązaniem się z obowiązków jakie w tym względzie nakłada na nich prawo unijne oraz krajowe.	I. Wyjaśnienie: Nie wskazano w jakim zakresie projektowana regulacja jest wadliwa, poprzestając jedynie na ogólnym charakterze zarzutu. Kwestia grup roboczych czy podkomitetów to kwestie właściwe do ustalenia w regulaminach pracy KM. Powtarzanie regulacji zawartych w rozporządzeniu ramowym dotyczących zadań KM jest niecelowe, bo nie zmienia mocy i zakresu obowiązywania przepisów rozporządzenia ramowego, które niezależnie od powtórzenia w ustawie są stosowane bezpośrednio. II. W kontekście uwag i uzasadnienia w pkt II, nie wskazano jednoznacznie postulatu ani propozycji zmiany przepisów projektu ustawy, podkreślono jedynie, że przepis kompetencyjny

	zlecenie wypłaty współfinansowania krajowego z budżetu państwa w ramach krajowego lub regionalnego programu na rzecz beneficjentów, a w przypadku programu EWT - dokonywanie płatności na rzecz beneficjentów	rzecz beneficjentów	<p>Przykładowo, w wyroku z dnia 11 sierpnia 2016 r., sprawa o sygn. akt II GSK 3337/16 Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, że instytucja organizująca konkurs narusza prawo w sytuacji, w której w regulaminie konkursu modyfikuje wymogi wynikające dla wnioskodawców z kryteriów wyboru projektów</p> <p>III. Wykreślenie EWT i zastąpienie go programem Interreg, który został zdefiniowany jako program, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia Interreg, na przystąpienie do którego wyraziła zgodę Rada Ministrów, przyjęty przez Komisję Europejską, będący podstawą realizacji działań w nim określonych</p>	<p>odsyła w zakresie opracowywania propozycji kryteriów wyboru projektów do art 73 rozporządzenia ramowego i jest to jedyna regulacja w tej kwestii ujęta w projekcie ustawy.</p> <p>III. Uwaga uwzględniona</p>
7.	<p>Art. 14. 1. Instytucja zarządzająca krajowym programem albo regionalnym programem jest obowiązana powołać, spośród swoich pracowników, Rzecznika Funduszy Europejskich, zwanego dalej „Rzecznikiem”.</p> <p>2. Rzecznika może powołać, spośród swoich pracowników, także instytucja uczestnicząca w realizacji programów, inna niż instytucja zarządzająca. 3. Do zadań Rzecznika należy w</p>	<p>Do tego art. proponowanych jest szereg zmian: I. Zmiana sposobu wybierania Rzecznika - jako podstawowy sposób powinien być ustanowiony otwarty nabór, a sam Rzecznik powinien być traktowany jako instytucja, a nie oddelegowana osoba. Dlatego też w Ustawie należy określić parametry zadań, wprowadzić plan audytów i ewaluacji działań Rzecznika oraz ustanowić odpowiedni budżet na realizację powierzonych mu zadań. II. W nawiązaniu do pkt 1 należy ustanowić ramy czasowe reakcji Rzecznika na zgłaszane sprawy, po to aby np.: Beneficjenci mogli przewidywać swoje działania w oparciu o interwencje Rzecznika. II. Rozszerzenie katalogu</p>	<p>W projekcie Ustawy występuje konflikt interesów. Rzecznik nie może być podległy Instytucji, której działania powinien monitorować. Jednocześnie należy wzmocnić tę instytucję w celu zwiększenia skuteczności i zasięgu realizowanych działań. Będzie to szczególnie istotne w pierwszej fazie wdrażania.</p>	<p>Wyjaśnienia:</p> <p>Rzecznik Funduszy Europejskich dla krajowych programów operacyjnych został wybrany w otwartym konkursie, w którym mogła wziąć udział każda osoba spełniająca wymagania. Osoba pełniąca funkcję Rzecznika jest osobą z zewnątrz – została zatrudniona w Ministerstwie dopiero po wygraniu konkursu na to stanowisko. Jest osobą z 18-letnim doświadczeniem w</p>

	<p>szczególności: 1) przyjmowanie zgłoszeń dotyczących utrudnień i propozycji usprawnień w zakresie realizacji programu przez właściwą instytucję; 2) analizowanie zgłoszeń, o których mowa w pkt 1; 3) udzielanie wyjaśnień w zakresie zgłoszeń, o których mowa w pkt 1; 4) dokonywanie okresowych przeglądów procedur w ramach programu obowiązujących we właściwej instytucji; 5) formułowanie propozycji usprawnień dla właściwej instytucji; 6) realizowanie funkcji mediacyjnej w kontaktach podmiotu przekazującego zgłoszenie, o którym mowa w pkt 1, z właściwą instytucją.</p>	<p>zadań Rzecznika: Proponuje się dodatkowo w ust. 3 art. 14, kolejnych pkt: 7) stała współpraca z członkami komitetu monitorującego w zakresie dotyczącym wdrażania programu 8) opracowywania raportów dot. zmian/ewolucji/uproszczeń w systemie dystrybucji środków IV. Funkcja Rzecznika powinna obejmować WSZYSTKIE zewnętrzne źródła pomocowe (w tym KPO i pomoc pobrexitową) V. Propozycja modyfikacji treści art. 14 ust. 7 Ustawy wdrożeniowej w następujący sposób: Rzecznik sporządza, w terminie do dnia 31 marca, roczny raport ze swojej działalności za poprzedni rok i przedkłada go instytucji, w ramach której został powołany. Rzecznik prezentuje również raport na najbliższym posiedzeniu Komitetu Monitorującego. Właściwa instytucja zamieszcza raport zbiorczy roczny raport na swojej stronie internetowej.</p>		<p>funduszach europejskich – w bezpośredniej pracy z beneficjentami (10 lat w instytucji wdrażającej), w pracy po stronie beneficjenta oraz w firmie konsultingowej.</p> <p>Rzecznik FE jest faktycznie umiejscowiony w strukturze MFiPR, natomiast nie ma zależności służbowej między Rzecznikiem a poszczególnymi Instytucjami Zarządzającymi.</p> <p>Rzecznik w swoich działaniach jest obiektywny. Osoby oraz instytucje, które dotychczas skorzystały ze wsparcia Rzecznika, mogą to potwierdzić. Co więcej, Rzecznik wielokrotnie występował jako mediator między beneficjentem a instytucją. W raportach z działalności Rzecznika, które są publikowane, można znaleźć informacje nt. liczby interwencji RFE czy wydanych instytucjom rekomendacji.</p> <p>Co do czasu, w jakim działa Rzecznik – w 2020 r. średni czas rozpatrywania zgłoszeń wpływających do Rzecznika to 9 dni. Uregulowanie tej kwestii jest więc z naszej opinii bezcelowe, bo</p>
--	--	--	--	--

				<p>mogłoby to wydłużyć proces zamiast go skrócić.</p> <p>Co do propozycji dot. dodatkowych zadań dla Rzecznika – temat wymaga analizy i dyskusji, zwłaszcza że dotyczy nie tylko RFE umiejscowionego w MFIPR, ale także Rzeczników dla regionalnych programów operacyjnych.</p>
8.	<p>Art. 16. 1. Dla każdego programu instytucja zarządzająca powołuje komitet monitorujący: 1) w drodze zarządzenia – w przypadku krajowego programu albo 2) w drodze uchwały – w przypadku regionalnego programu. 2. W skład komitetu monitorującego wchodzi: 1) minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wykonujący zadania państwa członkowskiego; 2) instytucja zarządzająca; 3) wskazane przez instytucję zarządzającą instytucje pośredniczące lub wdrażające właściwe dla danego programu, jeśli je powołano; 4) partnerzy w rozumieniu art. 8 rozporządzenia ogólnego; 5) minister właściwy do spraw finansów publicznych. 3.</p>	<p>I. W Art. 16 ust. 1 pkt. 4 należy precyzyjnie wymienić poszczególne kategorie partnerów</p> <p>II. Art. 16 należy uzupełnić o następujący ustęp:</p> <p>4. W ramach Komitetu powoływanych jest dwóch Zastępców. Wybierani są oni w drodze głosowania. Do zadań Zastępców należy przewodniczenie posiedzeniom KM podczas nieobecności Przewodniczącego.</p>	<p>I. Należy przełożyć zapisy rozporządzenia ogólnego na grunt polski wskazując kategorie partnerów.</p> <p>II. Zapis pozwalający na prowadzenie posiedzeń pod nieobecność Przewodniczącego. W ramach perspektywy 2014-2020 sytuacje, że posiedzenie KM prowadzone jest przez inne osoby niż Przewodniczący nie należały do rzadkości.</p>	<p>I. Wyjaśnienie:</p> <p>Powtarzanie rozporządzenia unijnego, które obowiązuje bezpośrednio i wprost jest sprzeczne z zasadami prawidłowej legislacji i niecelowe. Stąd odesłanie do art. 8 rozporządzenia ramowego, wskazującego typy partnerów, które są uwzględniane przy kształtowaniu składu komitetów monitorujących. Pozostałe regulacje ustawy realizują to postanowienie obligując lub umożliwiając IZ zaproszenie określonych podmiotów tak aby wypełnić wymogi wynikające z art 8 ust 1 rozporządzenia ramowego.</p> <p>II. Wobec postanowienia art. 39 ust. 1 rozporządzenia ramowego przesądza, że komitetowi</p>

	Komitetowi monitorującemu przewodniczy przedstawiciel instytucji zarządzającej.			monitorującemu przewodniczy przedstawiciel instytucji zarządzającej. Szczegółowe kwestie dotyczące zastępowania przewodniczącego w trakcie jego nieobecności zostaną uregulowane w wytycznych w zakresie KM. Niemniej należy zastrzec, że osobą zastępującą przewodniczącego będzie również przedstawiciel instytucji zarządzającej, gdyż w trakcie nieobecności przewodniczącego będzie on przewodniczył pracom KM. (Art. 39 ust. 1 rozporządzenia ramowego odnosi się do czynności przewodniczenia.)
9.	Art. 17. 1. Instytucja zarządzająca zaprasza do składu komitetu monitorującego: 1) ogólnopolskie organizacje jednostek samorządu terytorialnego tworzące stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, o której mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w	I. Należy wydłużyć termin o którym mowa w Art. 17 ust. 2 do 30 dni. II. W Art. 17 należy dodać dodatkowy następujący ustęp: 9. W komitecie monitorującym przedstawiciele podmiotów, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, stanowią co najmniej połowę składu Komitetu. III. W przypadku programu regionalnego Instytucja zarządzająca powinna zaprosić do składu komitetu monitorującego członków właściwej Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego. IV. Propozycja zmiany art. 17 ust.2 „Podmioty, o których mowa w ust. 1, odpowiadają na pisemne zaproszenie instytucji zarządzającej w terminie 14 dni od jego otrzymania. Brak odpowiedzi w terminie oznacza	Jest to szczególnie ważne przy kształtowaniu się KM - nie można doprowadzić do wykluczenia istotnych podmiotów dla danego Programu. Jednocześnie nie powinna być to procedura zamykająca możliwość dołączenia do KM w przyszłości. W Ustawie nie ma doprecyzowania co oznacza interpretacja dot. odrzucenia zaproszenia poprzez brak na nie odpowiedzi. Brak odpowiedzi nie powinno być w ogóle traktowane jako odrzucenie zaproszenia. Dodatkowym uchybieniem jest brak ustanowienia	Wyjaśnienie. I. Wydłużenie terminu na odpowiedź na zaproszenie jest niecelowe wobec faktu, że zainteresowane podmioty w większości obecnie wiedzą, że będą zapraszane do KM i wobec tego mogą podejmować już obecnie działania służące wyłonieniu swojej reprezentacji w poszczególnych KM. W praktyce termin 14 dni będzie służył wyłącznie wymianie

<p>Komitecie Regionów Unii Europejskiej; 2) organizacje związkowe i organizacje pracodawców, reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego; 3) organizacje pozarządowe, w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie wyłonione w postępowaniu prowadzonym przez: a) Radę Działalności Pożytku Publicznego, o której mowa w art. 35 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w odniesieniu do komitetu monitorującego krajowy program oraz w odniesieniu do komitetu monitorującego regionalny program, jeżeli w danym województwie nie utworzono Wojewódzkiej Rady Działalności Pożytku Publicznego, b) właściwą Wojewódzką Radę Działalności Pożytku Publicznego, o której mowa w art. 41a ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku</p>	<p>odrzućcie zaproszenia do składu komitetu monitorującego.”</p>	<p>struktury KM, wskazując, iż przedstawiciele partnerów spoza administracji powinni stanowić co najmniej 50% składu.</p>	<p>korespondencji w zakresie osób delegowanych do danego KM. Nie musi w tym terminie być przeprowadzana procedura służąca ich wyłonieniu.</p> <p>Mechanizm dotyczący odrzucenia zaproszenia ma służyć zapewnieniu, że procedura wyłaniania przedstawicieli nie wstrzyma i nie zablokuje organizacji i powołania KM. Podobne mechanizmy zabezpieczające przed tego rodzaju ryzykiem funkcjonują w systemie prawnym i nie są niczym wyjątkowym.</p> <p>Odrzucenie zaproszenia wystosowanego na gruncie art 17 ust. 3 do KM nie wyklucza włączenia podmiotu do składu KM na późniejszym etapie. Przepisy ustawy w tym kształcie przesądzą także, że po stronie podmiotu który odrzucił wcześniej zaproszenie nie będzie istniało jakiegokolwiek swoistego rodzaju roszczenie o włączenie do składu KM.</p> <p>II.</p> <p>Ustawowe określanie proporcji w składzie KM jest niezasadne, gdyż zogniskuje uwagę instytucji na</p>
---	--	---	--

	<p>publicznego i o wolontariacie, w odniesieniu do komitetu monitorującego regionalny program, jeżeli w danym województwie utworzono Wojewódzką Radę Działalności Pożytku Publicznego, – z zastrzeżeniem art. 18 ust 4. 2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, odpowiadają na zaproszenie instytucji zarządzającej w terminie 14 dni od jego otrzymania. Brak odpowiedzi w terminie oznacza odrzucenie zaproszenia do składu komitetu monitorującego.</p>			<p>liczbie przedstawicieli poszczególnych podmiotów nawet kosztem przesłanek merytorycznych, może doprowadzić do niepotrzebnego zwiększania reprezentacji określonych podmiotów, tak aby zapewnić wymaganą proporcję, może prowadzić do zmniejszenia reprezentacji określonych kategorii partnerów względem innych, szczególnie wobec potencjalnie dość licznej reprezentacji np. organizacji partnerów społecznych lub organizacji samorządu terytorialnego.</p> <p>III.</p> <p>Ustawa przewiduje zaproszenie do składu każdego KM organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego. W praktyce będzie to oznaczało możliwość zaproszenie do składu KM jako ich reprezentantów również organizacji, które są reprezentowane w WRDS.</p> <p>Natomiast projektowane przepisy</p>
--	--	--	--	--

				<p>nie zakładają podobnie jak obecnie obowiązkowego dodatkowego zapraszania do składu KM przedstawicieli rad dialogu społecznego ani z poziomu centralnego ani regionalnego.</p> <p>IV.</p> <p>Forma zaproszenia zostanie doprecyzowana w wytycznych</p>
10.	<p>Art. 19. Komitet monitorujący realizuje zadania, o których mowa w art. 40 rozporządzenia ogólnego, w szczególności zatwierdza kryteria wyboru projektów dla danego programu.</p>	<p>Proponuje się wymienienie zadań Komitetu.</p>	<p>Nie jest dobrą praktyką odsyłanie w ramach definiowania istotnych elementów systemu do innych źródeł prawa.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Rozporządzenia unijne obowiązują bezpośrednio i wprost, ich powtarzanie jest niecelowe i niezgodne z zasadami prawidłowej legislacji. Stworzy wyłącznie wrażenie, że regulacje z rozporządzenia ramowego są niewystarczające i wymagają dodatkowych regulacji, aby stały się wiążące.</p>
11.	<p>Art. 25 (...) 10. Instytucja kontrolująca, w celu potwierdzenia prawidłowości i kwalifikowalności poniesionych wydatków, może zwrócić się o złożenie wyjaśnień do innych niż beneficjent podmiotów lub osób zaangażowanych w realizację projektu, w tym uczestników projektu,</p>	<p>I. Propozycja zmiany zapisu niniejszego ustępu: 10. Instytucja kontrolująca, w celu potwierdzenia prawidłowości i kwalifikowalności poniesionych wydatków, może zwrócić się o złożenie wyjaśnień do osób zaangażowanych w realizację projektu II. art. 25 ust. 13: „Z czynności kontrolnej niewymienionej w ust. 12, która ma istotne znaczenie dla ustaleń kontroli, sporządza się notatkę podpisaną przez osobę kontrolującą.” Proponujemy usunięcie słowa "istotne". III. art. 25</p>	<p>I. Określenie szerokiego spektrum osób badanych podczas kontroli stoi w sprzeczności z interesami przedsiębiorstw biorących udział w projektach jako wykonawcy lub podwykonawcy - zapis w obecnej postaci stwarza ryzyko wycofania się dużej ilości przedsiębiorstw z organizowanych w trybie zasady konkurencyjności zapytań ofertowych.</p>	<p>I</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. Pozostawiono spektrum osób badanych bez zmian, ale wprowadzono dwie przesłanki zawężające, kiedy kontrolerzy będą korzystał z uprawnienia zwracania się do wykonawców / podwykonawców / uczestników:</p>

	<p>grantobiorców, ostatecznych odbiorców, wykonawców lub podwykonawców. Podmioty te lub osoby są obowiązane udzielić wszelkich wyjaśnień lub udostępnić instytucji kontrolującej dokumenty dotyczące realizacji projektu.</p>	<p>ust. 15: „Weryfikacja faktycznego stanu realizacji projektu może odbywać się z wykorzystaniem nowych technologii, w tym danych satelitarnych. Zasadne byłoby enumeratywne wskazanie z jakich technologii można będzie korzystać albo zgodnie z jaką procedurą to weryfikacja ma się odbywać.</p>	<p>II. Wydaje się, że każda czynność, która ma znaczenie dla ustaleń kontroli powinna zostać udokumentowana. III. albo zgodnie z jaką procedurą to weryfikacja ma się odbywać. Treść proponowanego zapisu daje nieograniczone możliwości kontroli. Proponowana zmiana ograniczy możliwość dowolności działania.</p>	<p>(1) podejrzenia wystąpienia nadużycia (2) złożenie przez beneficjenta niewystarczających wyjaśnień. Mechanizm jest potrzebny np. w sytuacji gdy kontroler musi potwierdzić u uczestników szkoleń, że się odbyły lub u podwykonawcy, że dokument jest autentyczny (gdy istnieją przesłanki, że jest inaczej) itp.</p> <p>II.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. W celu uniknięcia zbyt dużego sformalizowania czynności wykonywanych podczas kontroli, w ustawie jest przyjęta zasada dokumentowania czynności notatką wtedy, gdy zostaną one uznane przez kontrolera jako istotne (tzn. mające znaczący wpływ na ścieżkę audytu - zwłaszcza gdy dotyczą ustalenia o charakterze finansowym). Kontroler każdorazowo będzie dokonywał oceny czy informacja, którą otrzymuje będzie miała znaczenie dla ścieżki audytu. Jeśli tak, to notatka zostanie sporządzona. Jeśli nie, to jej sporządzanie byłoby tylko wydłużaniem czasu prowadzenia</p>
--	---	---	---	---

				kontroli. III. Uwaga uwzględniona. Dokonano doprecyzowania art. 25 ust. 15. Treść brzmienia artykułu po zmianie: „15. Weryfikacja faktycznego stanu realizacji projektu może odbywać się z wykorzystaniem zaawansowanych technologicznie narzędzi analitycznych oraz narzędzi rejestrujących obraz i dźwięk, w tym danych satelitarnych.”
12.	<p>art. 27 ust. 3: „Termin, o którym mowa w ust. 2, może być przedłużony przez instytucję kontrolującą na czas oznaczony, na wniosek podmiotu kontrolowanego, złożony przed upływem terminu zgłoszenia zastrzeżeń. Informacja pokontrolna, do której nie zgłoszono zastrzeżeń, staje się ostateczną informacją pokontrolną.”</p> <p>art. 27 ust. 5: „Zastrzeżenia do informacji pokontrolnej rozpatruje instytucja kontrolująca w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia</p>	<p>I. W naszej ocenie należy wskazać kryteria jakimi będzie kierował się organ przedłużając termin.</p> <p>II. art. 27 ust. 5: „Zastrzeżenia do informacji pokontrolnej rozpatruje instytucja kontrolująca w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania tych zastrzeżeń.</p> <p>Podjęcie przez instytucję kontrolującą, w trakcie rozpatrywania zastrzeżeń, czynności lub działań, o których mowa w ust. 7, każdorazowo zawiesza bieg terminu na okres ich wykonywania.”</p>	<p>I. Zbyt duża dowolność organu przy decydowaniu o przedłużeniu terminu.</p> <p>II. W naszej ocenie brak jest uzasadnienia dla przerwania biegu terminu i liczenia go od nowa.</p>	<p>I. Uwaga nieuwzględniona. Termin na zgłoszenie zastrzeżeń został przyjęty jednolicie dla wszystkich podmiotów kontrolowanych. Instytucja kontrolująca nie musi tego terminu przedłużać. Jest to mechanizm, który przyjęto dla sytuacji wyjątkowych – decyzja w zakresie zaistnienia takiej sytuacji będzie należała do instytucji kontrolującej oceniającej argumenty podmiotu kontrolowanego.</p> <p>II.</p>

	otrzymania tych zastrzeżeń. Podjęcie przez instytucję kontrolującą, w trakcie rozpatrywania zastrzeżeń, czynności lub działań, o których mowa w ust. 7, każdorazowo przerywa bieg terminu.”			<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Mechanizm przerwania biegu terminu jest w tym przypadku racjonalny. Przerywa się bowiem bieg terminu w sytuacji żądania dodatkowych dokumentów lub informacji potwierdzających kwalifikowalność ponoszonych wydatków. Jeśli kwalifikowalność nie zostanie potwierdzona, gdyż np. nadesłany dokument będzie odwoływał się do następnego a ten powoła inny, którego też trzeba będzie zażądać, to w sytuacji zakończenia terminu (ze względu na mechanizm zawieszenia) – konieczne będzie wszczęcie następnej kontroli w celu dokończenia czynności. Lepszym rozwiązaniem, efektywnym kosztowo (czas, kadry, angażowanie zasobów beneficjenta) jest przerwać bieg terminu i dokończyć czynności kontrolne.</p>
13.	Art. 30. 1. W zakresie, w jakim w ramach programów jest udzielana pomoc publiczna w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub pomoc de minimis, zastosowanie mają	Uwaga do Art. 30 ust. 4 Treść upoważnienia zawartego w tym przepisie jest niepełna. Użyte na wstępie tego ustępu sformułowanie „Właściwy minister” nie pozwala zidentyfikować o którego ministra właściwie chodzi. Z kontekstu wynika jedynie, że nie jest nim minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego. Niezbędne byłoby		<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Przepis analogiczny do obowiązującego w obecnej perspektywie, nie budził wątpliwości. Chodzi o ministra, w którego właściwości, zgodnie z</p>

<p>szczegółowe warunki i tryb udzielania pomocy. 2. Podmiotami udzielającymi pomocy, o której mowa w ust. 1, są instytucje zarządzające, instytucje pośredniczące, instytucje wdrażające lub beneficjenci, a także inne podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz.743). 3. Podmiotami udzielającymi pomocy mogą być również inne podmioty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 4. 4. Właściwy minister, a w zakresie regionalnych programów oraz w zakresie programu Interreg, dla którego instytucja zarządzająca została ustanowiona na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, może określić, w drodze rozporządzenia, szczególne przeznaczenie, warunki i tryb udzielania pomocy, o której mowa w ust. 1, a także podmioty udzielające tej pomocy, uwzględniając konieczność</p>	<p>sprecyzowanie jakiego ministra/ministrów projektodawca ma na myśli w tym przepisie bądź ewentualnie określenie bliżej w jaki sposób ma on zostać zidentyfikowany (np. właściwy minister pełniący funkcje instytucji pośredniczącej w ramach danego programu)</p>		<p>ustawą działową, znajduje się dany obszar tematyczny, który ma być objęty programem pomocowym.</p>
---	---	--	---

	<p>zapewnienia zgodności tej pomocy z rynkiem wewnętrznym, efektywnego i skutecznego jej wykorzystania oraz przejrzystości jej udzielania, w przypadku gdy odrębne przepisy nie określają szczegółowego przeznaczenia, warunków lub trybu udzielania tej pomocy.</p>			
14.	<p>Art. 31. 1. Instytucja zarządzająca może zapewnić wkład finansowy ze środków programu na rzecz instrumentów finansowych na zasadach określonych w sekcji II w rozdziale II w tytule V rozporządzenia ogólnego oraz w ustawie.</p> <p>2. Beneficjentem projektu realizowanego w formie instrumentu finansowego może być wyłącznie Bank Gospodarstwa Krajowego, z wyłączeniem przypadków:</p> <p>1) o którym mowa w art. 59 ust. 1 rozporządzenia ogólnego;</p> <p>2) o którym mowa w art. 59 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, jeżeli beneficjent nie jest funduszem powierniczym, o</p>	<p>Uwaga do Art. 31 ust. 2</p> <p>Rozwiązanie przyznające zasadniczo Bankowi Gospodarstwa Krajowego rolę podmiotu wdrażającego instrumenty finansowe jest rozwiązaniem sprzecznym z przepisami rozporządzenia 2021/1060. Na gruncie tego Rozporządzenia to instytucjom zarządzającym, a nie Państwu Członkowskiemu przyznano uprawnienie do decydowania o tym w jakim wariacie chcą wdrażać instrumenty finansowe. Wyraźnie zaznaczył to prawodawca unijny w motywie 53 rozporządzenia 2021/1060 w którym wskazał, że:</p> <p>W pełnym poszanowaniu mających zastosowanie zasad pomocy państwa oraz zasad udzielania zamówień publicznych, wyjaśnionych już na potrzeby okresu programowania 2014-2020, instytucje zarządzające powinny mieć możliwość zdecydowania, jakie są najodpowiedniejsze warianty wdrażania instrumentów finansowych w celu zaspokojenia szczególnych potrzeb</p>	<p>Państwo Członkowskie przekracza zakres przyznanego mu uznania, gdy z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2021/1060 postanawia samodzielnie i z góry przesądzić jaki wariant wdrażania i przez kogo realizowany będzie dopuszczalny.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>W art. 31 ust. 2 został usunięty.</p>

	<p>którym mowa w art. 2 pkt 20 rozporządzenia ogólnego;</p> <p>3) o którym mowa w art. 68 ust. 1 lit.a rozporządzenia ogólnego;</p> <p>4) w którym środki programu zostały przekazane na realizację wsparcia w ramach inicjatywy InvestEU - w odniesieniu do tych środków;</p> <p>5) w którym Bank Gospodarstwa Krajowego jest instytucją pośredniczącą lub instytucją wdrażającą.</p>	<p>wspieranych regionów.</p> <p>Również odpowiednie przepisy rozporządzenia 2021/1060, w tym zwłaszcza art. 59 wyraźnie wskazują, że to Instytucja Zarządzająca, a nie Państwo Członkowskie decyduje o tym w jaki sposób chce wdrażać w swoim programie instrumenty finansowe.</p>		
15.	<p>Art. 34 ust.14 14. Strategia ZIT określa w szczególności: 1) syntezę diagnozy obszaru realizacji ZIT wraz z analizą problemów, potrzeb i potencjałów rozwojowych; 2) cele, jakie mają być zrealizowane w ramach ZIT, ze wskazaniem wykorzystanego podejścia zintegrowanego, oczekiwanych wskaźników rezultatu i produktu powiązane z realizacją właściwego programu; 3) listę projektów wraz z informacją na temat sposobu ich wskazania oraz powiązania z innymi projektami; 4) źródła jej finansowania; 5) warunki i</p>	<p>Propozycja zmiany art. 34 ust.14 pkt 6 powinno być „opis procesu zaangażowania partnerów społecznych, partnerów gospodarczych oraz właściwe podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie, podmioty działające na rzecz ochrony środowiska oraz podmioty odpowiedzialne za promowanie włączenia społecznego, praw podstawowych, praw osób z niepełnosprawnością (lub niepełnosprawnościami) równości płci i niedyskryminacji w pracach nad przygotowaniem i wdrażaniem strategii ZIT oraz sprawozdanie z jego konsultacji społecznych.” - powyższa uwaga dot. także art. 36 ust. 8 pkt 4</p>	<p>Strategia ZIT powinna określać także propozycje kryteriów wyboru projektów konkurencyjnych i niekonkurencyjnych; zastosowanie listy projektów wraz informacją na temat sposobu ich wskazania oraz powiązania z innymi projektami.</p>	<p>Wyjaśnienia:</p> <p>w zakresie osób z niepełnosprawnościami (wording) to chyba możemy zastosować stanowisko, które przygotowaliście do podobnych uwag z regionów na KWRiST.</p> <p>Zgodnie z Umową Partnerstwa, w kolejnym okresie programowania Związki ZIT nie będą pełniły funkcji IP i nie będą odpowiedzialne za przygotowanie propozycji kryteriów. Warunek wpływu na wybór projektów</p>

	<p>procedury obowiązujące w realizacji strategii ZIT; 6) opis procesu zaangażowania partnerów społeczno-gospodarczych oraz właściwe podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie, podmioty działające na rzecz ochrony środowiska oraz podmioty odpowiedzialne za promowanie włączenia społecznego, praw podstawowych, praw osób niepełnosprawnych, równości płci i niedyskryminacji w pracach nad przygotowaniem i wdrażaniem strategii ZIT oraz sprawozdanie z jego konsultacji społecznych.</p>			<p>zostanie zapewniony w szczególności przez obligatoryjne zawarcie w każdej strategii ZIT listy projektów.</p> <p>Jeśli chodzi o dodanie informacji na temat sposobu ich wskazania i powiązania to po pierwsze w ramach ZIT mogą być realizowane tylko projekty zintegrowane, które są m.in. powiązane ze sobą wzajemnie, a proces ich wyłonienia w ramach Związku ZIT, w połączeniu z wskazaną zasadą partnerstwa z art. 34 ust. 14, jest wystarczający i nie trzeba, w opinii Ministerstwa, wprowadzać dodatkowych zapisów dotyczących tylko listy projektów.</p>
16.	<p>Art. 39. 1. W celu wspólnej realizacji projektu, w zakresie określonym przez instytucję zarządzającą krajowym programem albo instytucję zarządzającą regionalnym programem, może zostać utworzone partnerstwo przez podmioty wnoszące do projektu zasoby ludzkie, organizacyjne, techniczne lub finansowe, realizujące wspólnie projekt, zwany dalej „projektem partnerskim”, na warunkach</p>	<p>Art. 39 ust. 11 - postulujemy jego usunięcie.</p>	<p>Przywołany ustęp wskazuje, że partnerem wiodącym w projekcie partnerskim może być wyłącznie podmiot o potencjale ekonomicznym zapewniającym prawidłową realizację projektu partnerskiego. Jednocześnie z definicji projektu partnerskiego sformułowanej w art. 39 ust. 1 Ustawy wdrożeniowej wynika, że zawiązanie projektu partnerskiego motywowane jest chęcią zrealizowania wspólnie i w oparciu o połączone zasoby projektu. Porównanie tych dwóch przepisów budzi zatem wątpliwości – po co</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Podmioty nieposiadające odpowiedniej kondycji/ zasobów ekonomicznych i niemogący ich pozyskać, nie powinien być partnerem wiodącym, co jednocześnie nie stoi na przeszkodzie, by angażował się w projekt jako „zwykły” partner. Regulacja ma na celu lepsze zabezpieczenie skuteczności ew. roszczeń instytucjiw przypadku, gdyby projekt nie był realizowany</p>

<p>określonych w porozumieniu albo umowie o partnerstwie. 2. Podmiot, o którym mowa w art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129), inicjujący projekt partnerski, dokonuje wyboru partnerów spośród podmiotów innych niż wymienione w art. 4 pkt 1 –3a tej ustawy, z zachowaniem zasady przejrzystości i równego traktowania. Podmiot ten, dokonując wyboru, jest obowiązany w szczególności do:</p> <p>1) ogłoszenia otwartego naboru partnerów na swojej stronie internetowej wraz ze wskazaniem co najmniej 21-dniowego terminu na zgłaszanie się partnerów; 2) uwzględnienia przy wyborze partnerów: zgodności działania potencjalnego partnera z celami partnerstwa, deklarowanego wkładu potencjalnego partnera w realizację celu partnerstwa, doświadczenia w realizacji projektów o podobnym charakterze; 3) podania do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacji o podmiotach wybranych do</p>		<p>bowiem zawiązywać partnerstwo jeśli jeden z partnerów musi mieć potencjał ekonomiczny (nie tylko zatem finansowy) zapewniający prawidłową realizację projektu. Przyjęte rozwiązanie z tego właśnie względu wydaje się w istocie podważać sens projektów partnerskich.</p>	<p>prawidłowo, jej celem jest także wyeliminowanie praktyki, gdy podmioty silne ekonomicznie, występując jako „zwykli” partnerzy zabezpieczali swój majątek przed konsekwencjami wynikającymi z niewłaściwej realizacji projektu, podczas gdy partnerami wiodącymi były podmioty nieposiadające praktycznie żadnego majątku.</p> <p>Notorycznie powtarzającą się w bieżącej perspektywie finansowej praktyką było pełnienie funkcji partnera wiodącego przez podmioty najsłabsze ekonomicznie w ramach całego partnerstwa, co z jednej strony chroniło silniejszych partnerów przed ekonomicznymi konsekwencjami związanymi z nieprawidłową realizacją projektu a z drugiej strony utrudniały instytucjom egzekucję środków w przypadku nieprawidłowej realizacji projektów (wobec faktu, że stroną umowy z instytucją jest partner wiodący i to on odpowiada przed instytucją za prawidłową realizację projektu).</p>
--	--	--	--

	<p>pełnienia funkcji partnera. 3. Przepisów ust. 2 pkt 1 i 2 nie stosuje się w przypadku wyboru podmiotów realizujących zadania objęte projektem partnerskim na podstawie praw szczególnych lub wyłącznych. 4. Wybór partnerów jest dokonywany przed złożeniem wniosku o dofinansowanie.</p> <p>11. Partnerem wiodącym w projekcie partnerskim może być wyłącznie podmiot o potencjale ekonomicznym zapewniającym prawidłową realizację projektu partnerskiego</p>			
17.	<p>Art. 49. 1. Instytucja zarządzająca, nie później niż sześć miesięcy od zatwierdzenia programu przez Komisję Europejską, zamieszcza na swojej stronie internetowej oraz na portalu harmonogram naborów, o którym mowa w art. 49 ust. 2 rozporządzenia ogólnego. 2. Harmonogram naborów dotyczy naborów, których ogłoszenie planowane jest w ciągu 12 miesięcy od dnia zamieszczenia harmonogramu, oraz może dotyczyć naborów, których ogłoszenie planowane</p>	<p>I. Należy dodać punkt: 5) kwotę przeznaczoną na dofinansowanie projektów w konkursie wraz z informacją w zakresie możliwości jej zwiększenia II. We wcześniejszej części projektu nie zostało wskazane co się kryje za sformułowaniem „Sposób wyboru projektu”. III. art. 49. 3 Instytucja zarządzająca w harmonogramie naborów wskazuje dodatkowo: 1) priorytet programu lub numer i nazwę działania, w ramach których planowany jest nabór; 2) typy projektów podlegających dofinansowaniu w naborze; 3) instytucję odpowiedzialną za ogłoszenie naboru; 4) sposób wyboru projektów do dofinansowania; 5) kwotę przeznaczoną na dofinansowanie projektów w konkursie wraz z informacją w zakresie możliwości jej zwiększenia IV. Art. 49 ust. 4 "Instytucja</p>	<p>I. Jest to punkt bardzo istotny dla beneficjentów.</p> <p>II. Należy doprecyzować.</p> <p>III. Konieczne wydaje się podanie wszystkich istotnych informacji o planowanych konkursach w jednym miejscu, w tym kwoty alokacji przeznaczonej na nabór wniosku, która musi zostać uznana za jedną kluczowych danych pomagających podjąć decyzję o ubieganiu się o dofinansowanie.</p> <p>IV. Sugerujemy, w celu zapewnienia pewności planowania procesu</p>	<p>I. Wyjaśnienie:</p> <p>Kwota przeznaczona na dofinansowanie projektów w ramach naboru znajdzie się w harmonogramie naborów na podstawie zapisów art 49 ust. 2 rozporządzenia ogólnego.</p> <p>Ustawa wskazuje dodatkowe elementy, nie dubluje wymogów przewidzianych w odniesieniu do zawartości harmonogramu bezpośrednio w rozporządzeniu.</p> <p>II. Wyjaśnienie.</p>

	<p>jest po upływie 12 miesięcy od dnia zamieszczenia harmonogramu. 3. Instytucja zarządzająca w harmonogramie naborów wskazuje dodatkowo: 1) priorytet programu lub numer i nazwę działania, w ramach których planowany jest nabór; 2) typy projektów podlegających dofinansowaniu w naborze; 3) instytucję odpowiedzialną za ogłoszenie naboru; 4) sposób wyboru projektów do dofinansowania.</p>	<p>zarządzająca aktualizuje harmonogram naborów nie rzadziej niż na koniec każdego kwartału, przy czym aktualizacja nie może dotyczyć naboru wniosków o dofinansowanie projektów w trybie konkursowym, którego przeprowadzenie zaplanowano w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące, licząc od daty aktualizacji. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio."</p>	<p>aplikacyjnego, że wszelkie aktualizacje harmonogramu nie powinny dotyczyć naborów, których uruchomienie jest planowane w okresie do 90 dni od daty aktualizacji, analogicznie do zapisów obowiązującej ustawy wdrożeniowej.</p>	<p>Pojęcie sposobu wyboru projektów pojawia się po raz pierwszy w art 44. Rozumie się pod nim sposób wyboru projektów konkurencyjny albo niekonkurencyjny.</p> <p>III. Wyjaśnienie.</p> <p>Kwota przeznaczona na dofinansowanie projektów w ramach naboru znajdzie się w harmonogramie naborów na podstawie zapisów art 49 ust. 2 rozporządzenia ogólnego.</p> <p>Ustawa wskazuje dodatkowe elementy, nie dubluje wymogów przewidzianych w odniesieniu do zawartości harmonogramu bezpośrednio w rozporządzeniu.</p> <p>IV. Wyjaśnienie.</p> <p>Projektowana ustawa nie posługuje się pojęciem trybu konkursowego.</p> <p>Dodatkowo odejście od okresu karencji wynika z doświadczeń bieżącej perspektywy, gdy w związku z tym, że harmonogram miał charakter indykacyjny, zapisy harmonogramu czy też działanie niezgodne z nimi nie stanowiły przeszkody w przeprowadzaniu naborów. Z tego</p>
--	--	--	--	--

				powodu uznano, że każda informacja, nawet ta podawana z niedużym wyprzedzeniem, jest korzystniejsza niż jej brak. Jednocześnie projektowana regulacja nie wyklucza stosowania dotychczasowych rozwiązań przez instytucje jako dobrej praktyki.
18.	<p>Art. 50. 1. W celu wyboru projektów do dofinansowania właściwa instytucja przeprowadza nabór wniosków o dofinansowanie projektu, zwany dalej „naborem”. 2. Warunkiem przeprowadzenia naboru przez właściwą instytucję jest: 1) przyjęcie regulaminu wyboru projektów oraz 2) udostępnienie regulaminu wyboru projektów potencjalnym wnioskodawcom wraz z jednoczesnym udostępnieniem w systemie teleinformatycznym formularza wniosku o dofinansowanie projektu.</p> <p>4. Ogłoszenie o naborze zawiera nazwę właściwej instytucji, przedmiot naboru, informację o potencjalnych wnioskodawcach, termin składania wniosków o</p>	<p>I. Należy uzupełnić zapis pkt 2 o: oraz wszystkich wymaganych i wskazanych w regulaminie dokumentów</p> <p>II. Art. 50 ust 2: Warunkiem przeprowadzenia naboru przez właściwą instytucję jest: (...) 2) udostępnienie najpóźniej w dniu ogłoszenia naboru wniosków regulaminu wyboru projektów potencjalnym wnioskodawcom wraz z jednoczesnym udostępnieniem w systemie teleinformatycznym formularza wniosku o dofinansowanie projektu oraz wszystkich wymaganych i wskazanych w regulaminie dokumentów.</p> <p>III. art. 50. 4. Ogłoszenie o naborze zawiera nazwę właściwej instytucji, przedmiot naboru, informację o potencjalnych wnioskodawcach, termin składania</p>	<p>I. Proponowana modyfikacja służy transparentności procesu wyboru.</p> <p>II. Niezbędnym jest zapewnienie, aby najpóźniej w dniu ogłoszenia naboru wniosków wszyscy wnioskodawcy dysponowali kompletną dokumentacją danego postępowania, obejmującą nie tylko regulamin wyboru projektów ale też wszelkie dokumenty towarzyszące (w szczególności wzór umowy o dofinansowanie, szczegółowy opis kryteriów, przewodnik kwalifikowalności, formularze, wzory oświadczeń itp.)</p> <p>III. Ogłoszenie o naborze powinno zawierać wszystkie podstawowe</p>	<p>Wyjaśnienie do pkt I i II.</p> <p>Przedstawiony postulat jest spełniony już przy obecnym projekcie, zgodnie z którym regulamin jest udostępniany wnioskodawcom w dniu ogłoszenia o naborze. Jest on załącznikiem do ogłoszenia o naborze oraz ma charakter otwarty, w związku z czym właściwa instytucja może wskazywać dowolne kwestie, które uzna za stosowne.</p> <p>III. Wyjaśnienie.</p> <p>Ogłoszenie zawsze w swej naturze jest zwięzłe. Natomiast należy podkreślić, że elementem ogłoszenia jest regulamin, zaś ten dokument jest już źródłem wszystkich niezbędnych informacji, o których mowa w</p>

	dofinansowanie projektu, regulamin wyboru projektów oraz dane do kontaktu.	wniosek o dofinansowanie projektu, regulamin wyboru projektów, kwotę przeznaczoną na dofinansowanie projektów w konkursie, informację o maksymalnym dopuszczalnym poziomie dofinansowania projektu lub maksymalnej dopuszczalnej kwocie dofinansowania projektu, informację o miejscu i formie składania wniosków o dofinansowanie oraz dane do kontaktu.	informacje dot. przedmiotowego konkursu, bez konieczności weryfikacji innych dokumentów udostępnianych przez Instytucję Zarządzającą i bez potrzeby odwoływania się w tym zakresie do Regulaminu konkursu.	uwadze. W związku z czym są one dostępne już wraz z ogłoszeniem.
19.	Art. 51. 1. Regulamin wyboru projektów określa w szczególności: 1) kwotę przeznaczoną na dofinansowanie projektów; 2) maksymalny, dopuszczalny poziom dofinansowania projektu lub maksymalną, dopuszczalną kwotę dofinansowania projektu; 3) kryteria wyboru projektów; 4) wskazanie sposobu wyboru projektów do dofinansowania oraz jego opis; 5) właściwy system teleinformatyczny, w którym można złożyć wniosek o dofinansowanie oraz sposób dostępu do formularza wniosku o dofinansowanie; 6) termin składania wniosków o dofinansowanie projektu, z zastrzeżeniem art. 52 ust. 1; 7) załączniki do wniosku o dofinansowanie projektu, o ile wymagane jest ich złożenie, oraz sposób, formę i termin ich	Należy uzupełnić ust. 1 o dodatkowe trzy następujące punkty: 11) sposób podania do publicznej wiadomości wyników konkursu; 12) formę i sposób udzielania wnioskodawcy wyjaśnień w kwestiach dotyczących konkursu; 13) informację w zakresie możliwości skrócenia terminu składania wniosków o dofinansowanie projektu.	j.w.	Wyjaśnienie. Sposób podania wyników postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania jest określony wprost w dalszych przepisach. Projekt ustawy zakłada minimalny czas naboru 40 dni od udostępnienia formularza, i poniżej tego terminu skracanie naboru nie jest możliwe. Wydaje się to wystarczającym okresem, w kontekście 7 dni w latach 2014-2020. Odnosnie udzielania wnioskodawcom wyjaśnień zdecydowano o uelastycznieniu podejścia i pozostawienia pełnej swobody właściwym instytucjom, przy czym wzorem lat 2014-2020 pewne możliwości zostaną określone w wytycznych.

	<p>przedłożenia; 8) zakres, w jakim możliwe jest uzupełnianie lub poprawianie wniosków o dofinansowanie projektu; 9) sposób komunikacji między wnioskodawcą a właściwą instytucją; 10) czynności, które powinny zostać dokonane przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu lub podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu oraz termin ich dokonania.</p>			
20.	<p>Art. 52. 1. Nabór rozpoczyna się w dniu udostępnienia formularza wniosku o dofinansowanie projektu w systemie teleinformatycznym i, w przypadku konkurencyjnego sposobu wyboru projektów, kończy się nie wcześniej niż po 40 dniach.</p>	<p>Należy dodać zapis dotyczące bufora czasu między udostępnieniem formularza wniosku, a rozpoczęciem składania wniosków.</p>	<p>Propozycja zapisu bazuje na dobrych praktykach z perspektywy 2014-2020</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Projekt nie przewiduje okresu pomiędzy ogłoszeniem a rozpoczęciem naboru jak ma to miejsce obecnie w trybie konkursowym. Stąd było proponowane wydłużenie naboru do 40 dni (obecnie od ogłoszenia o konkursie do zakończenia naboru jest minimum 37 dni – 30 plus 7 naboru). Okres 40 dni konsumuje dotychczasowe rozwiązanie.</p> <p>Projektowane rozwiązanie nie znosiłoby żadnych gwarancji dla wnioskodawców które przysługują im obecnie w tym względzie. Jednocześnie miałyby dodatkowe zalety: wnioskodawca będzie mógł</p>

				<p>zdecydować czy chce złożyć wnioski szybciej czy na koniec tego okresu, przed upływem 40 dni, stworzy możliwość instytucji, aby szybciej przystępować do oceny projektów, wymusi poprawę jakości regulaminów, które po rozpoczęciu naborów będą mogły być zmieniane w węższym zakresie niż obecnie, ograniczy ryzyko składania znacznej liczby wniosków w krótkim okresie, co może mieć znaczenie choćby z punktu widzenia wydajności systemów teleinformatycznych.</p> <p>Niemniej w wyniku uwag Państwa oraz innych instytucji przepis zostanie przeformułowany, tak aby dać możliwość przewidzenia bufora czasowego między udostępnieniem formularza a możliwością składania wniosków.</p>
21.	<p>Art. 53. 1. W celu dokonania oceny projektów właściwa instytucja powołuje komisję oceny projektów oraz określa regulamin jej pracy. 2. W skład komisji oceny projektów wchodzi pracownicy właściwej instytucji, posiadający wiedzę, umiejętności, doświadczenie lub wymagane uprawnienia w</p>	<p>Zmiana art. 53 ust. 3 „W skład komisji oceny projektów wchodzi eksperci, o których mowa w art. 80.”</p>		<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Wzorem minionej perspektywy finansowej właściwe instytucje będą miały możliwość korzystania z ekspertów w procesie oceny a nie obowiązek.</p> <p>Propozycja nie znajduje uzasadnienia, w szczególności jeśli np. ocena będzie dotyczyła kwestii</p>

	dziedzinie objętej programem, w ramach której jest dokonywany wybór projektów. 3. W skład komisji oceny projektów mogą wchodzić eksperci, o których mowa w art. 80.			bardziej formalnych lub w sytuacji, w której właściwa instytucja sama dysponuje wystarczającymi zasobami i wiedzą do oceny projektów.
22.	art. 54 ust. 3: "Niezakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu może wynikać wyłącznie z zatwierdzenia wyniku oceny stanowiącego negatywną ocenę projektu, o której mowa w art. 56 ust. 5 i 6."	Zasadne wydaje się wprowadzenie aktualnego przepisu art. 53 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, zgodnie z którym: "Negatywną oceną jest ocena w zakresie spełniania przez projekt kryteriów wyboru projektów, w ramach której: projekt nie uzyskał wymaganej liczby punktów lub nie spełnił kryteriów wyboru projektów, na skutek czego nie może być wybrany do dofinansowania albo skierowany do kolejnego etapu oceny".	Naszym zdaniem aktualnie obowiązujący przepis jest precyzyjniejszy.	Wyjaśnienie. Proponowany przepis nie miałby oparcia w innych przepisach, gdyż projekt na lata 2021-2027 nie posługuje się nigdzie pojęciem punktów, w przeciwieństwie do regulacji na lata 2014-2020.
23.	Art. 55. 1. Na wezwanie właściwej instytucji, wnioskodawca może uzupełnić lub poprawić wnioski o dofinansowanie projektu w zakresie określonym w wezwaniu, zgodnie z regulaminem wyboru projektów. Właściwa instytucja w trakcie uzupełniania lub poprawiania projektu zapewnia równe traktowanie wnioskodawców. 2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, przekazywane jest drogą	Zapis w ust 2 powinien zostać uzupełniony o propozycję skutecznej formy dostarczenia wezwania.	Na podstawie trudnych doświadczeń z perspektywy 2014-2020 należy położyć na Instytucji organizującej konkurs obowiązek skutecznego dostarczenia wezwania.	Wyjaśnienie: Wybór elektronicznej formy komunikacji oraz pozostawienie przepisu elastycznym, jak również nie przesądzać jak ma wyglądać w tym zakresie kwestia doręczania pozwala uwzględnić ewentualną komunikację w ramach systemów teleinformatycznych stosowanych przy selekcji projektów lub poza nimi. Nie jest jasne na tym etapie jak będzie kwestia ta potraktowana w

	elektroniczną. Termin określony w wezwaniu liczy się od dnia następującego po dniu przekazania wezwania.			<p>różnych lokalnych systemach informatycznych. Narzucenie pewnych rozwiązań nie jest pożądane. Mogłoby jednocześnie skutkować wydłużeniem procedur, koniecznością działania poza systemem w którym aplikuje się o środki lub zwiększeniem obciążeń administracyjnych.</p> <p>Projektowane rozwiązanie w formie swoistego domniemania prawnego funkcjonuje już obecnie w odniesieniu do uzupełniania braków formalnych i nie jest kwestionowane.</p>
24.	art. 56 ust 4 Właściwa instytucja przekazuje niezwłocznie wnioskodawcy w formie pisemnej lub drogą elektroniczną - w formie elektronicznej, informację o zatwierdzonym wyniku oceny projektu oznaczającym wybór projektu do dofinansowania albo stanowiącym ocenę negatywną, o której mowa w ust. 5 i 6.	art. 56. 4 Właściwa instytucja przekazuje niezwłocznie wnioskodawcy w formie pisemnej lub drogą elektroniczną - w formie elektronicznej, informację o zatwierdzonym wyniku oceny projektu oznaczającym wybór projektu do dofinansowania albo stanowiącym ocenę negatywną, o której mowa w ust. 5 i 6. Do doręczenia informacji o zakończeniu oceny projektu i jej wyniku stosuje się przepisy działu I rozdziału 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.	Konieczne wskazanie KPA i jego przepisów jako obowiązujących przy przekazywaniu informacji o zatwierdzonym wyniku oceny projektu	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Zrezygnowano ze stosowania przepisów kpa o doręczeniach w celu umożliwienia wykorzystania różnych funkcjonalności, które posiadają systemy teleinformatyczne służące aplikowaniu o środki UE.</p> <p>Mogą one nie spełniać wymogów wskazanych w przepisach kpa o doręczeniach, ale jednocześnie umożliwią przekazywanie pism drogą elektroniczną w formie elektronicznej i pozwolą</p>

				potwierdzać fakt otrzymania przez wnioskodawcę tej informacji.
25.	<p>Art. 58. 1. Właściwa instytucja unieważnia postępowanie w zakresie wyboru projektów do dofinansowania jeżeli: 1) w terminie składania wniosków o dofinansowanie projektu nie złożono żadnego wniosku lub 2) wystąpiła istotna zmiana okoliczności powodująca, że wybór projektów do dofinansowania nie leży w interesie publicznym, czego nie można było wcześniej przewidzieć, lub 3) postępowanie obarczone jest niemożliwą do usunięcia wadą prawną.</p>	<p>I. Należy usunąć pkt 2.</p> <p>II. Uregulowana w przywołanym przepisie instytucja unieważnienia postępowania, na tle całokształtu regulacji zawartych w Ustawie wdrożeniowej wzbudza szereg wątpliwości i zastrzeżeń. Po pierwsze, zgodnie z art. 58 ust. 1 właściwa instytucja będzie zobowiązana do unieważnienia postępowania w przypadku ziszczenia się którejkolwiek z przesłanek ujętych w tym przepisie. Innymi słowy, unieważnienie postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania będzie obligatoryjne w każdym przypadku, w którym instytucja powożmie wiedzę (sama lub na skutek działania innych organów) o zaktualizowaniu się którejkolwiek z przesłanek ujętych w art. 58 ust. 1 Ustawy wdrożeniowej. Kolejne wątpliwości wzbudza przesłanka ujęta w art. 58 ust. 1 pkt 3 Ustawy wdrożeniowej, zgodnie z którą postępowanie należy unieważnić w sytuacji w której obarczone jest ono niemożliwą do usunięcia wadą prawną. Z treści tego przepisu wynika zatem, że wystąpienie jakiejkolwiek wady prawnej bądź w dokumentacji konkursowej, bądź na skutek naruszenia przepisów regulujących sposób postępowania instytucji w ramach konkursu będzie obligowało właściwą instytucję do unieważnienia postępowania, o ile owa instytucja nie będzie w stanie usunąć tejże wady za pomocą mechanizmów sanacyjnych. Przykładowo zatem, jeżeli w ramach danego postępowania okaże się, że</p>	<p>Punkt ten jest bezzasadny. Z uwagi na wątpliwą podstawę oraz wątpliwości związane z faktem kto i w jakim trybie decydował będzie, że nastąpiła istotna zmiana okoliczności powodująca, że wybór projektów do dofinansowania nie leży w interesie publicznym, konieczne jest usunięcie ustępu. W obecnej postaci zapis prowadzi do nierównego traktowania Wnioskodawców oraz nakłada na przedsiębiorców wykonanie dokumentacji projektowej, która nawet może nie zostać oceniona w ramach konkursu. Przepis - w najgorszej sytuacji - daje możliwość anulowania konkursu, jeśli do wsparcia mogłyby być wybrane projekty wnioskodawców, których instytucja udzielająca wsparcia - z dowolnych powodów - nie chce wesprzeć.</p> <p>Proponowany zapis tworzy przestrzeń do „ręcznego sterowania” naborami wniosków, niwecząc w ten sposób pracę i koszty poniesione przez uczestników takiego postępowania w przygotowanie dokumentacji aplikacyjnej oraz destabilizując warunki planowania i prowadzenia działalności przez podmioty</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Obowiązek unieważnienia postępowania jest wprowadzony celowo, po to, aby zamknąć katalog przesłanek i ograniczyć uznaniowość instytucji w tym zakresie.</p> <p>Każda z tych przesłanek przesądza o tym, że postępowanie staje się bezskuteczne i niewskazane. Podobne przesłanki występują w PZP i nie budzą sprzeciwu. Wprowadzenie podstawy prawnej dla unieważnienia jest niezbędne w kontekście doświadczeń lat 2014-2020, kiedy nie raz występowały takie przesłanki a brak było podstawy prawnej dla unieważnienia naboru.</p> <p>Przepis ten ma dać podstawę do unieważnienia postępowań w wyniku których ze względu na ich niezgodność z przepisami prawa nie byłoby możliwe skuteczne i zgodne z prawem zawarcie umów o dofinansowanie.</p> <p>Dodatkowo w zakresie przesłanki nr 2 właściwa instytucja nie stosuje</p>

		<p>kryteria wyboru projektów obarczone są jakąś wadą prawną to wówczas, o ile zostały złożone już jakieś wnioski o dofinansowanie projektu, właściwa instytucja co do zasady nie będzie w stanie owej wady naprawić (zob. w tym względzie art. 51 ust. 5 i 6 Ustawy wdrożeniowej). W tym kontekście pojawia się pytanie jak interpretować sformułowanie „wada prawna”. Czy odnosi się ono jedynie do sytuacji w której treść dokumentacji konkursowej pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa powszechnie obowiązującego, czy też za wadę prawną można uznać sytuację w której dokumentacja konkursowa jest sprzeczna z wytycznymi wydanymi w oparciu o art. 5 Ustawy wdrożeniowej. Co w końcu w sytuacji gdy dokumentacja konkursowa będzie wewnętrznie sprzeczna (tzw. pojawi się rozbieżność pomiędzy np. SzOOP a Kryteriami wyboru projektów)? W kontekście instytucji unieważnienia postępowania pojawia się także pytanie jaki wpływ na już zawarte umowy o dofinansowanie projektu będzie miała sytuacja w której właściwa instytucja dopiero na etapie protestu lub na etapie sporu przed sądami administracyjnymi zidentyfikuje sytuację w której postępowanie obarczone było wadą prawną. Skoro po myśli art. 78 Ustawy wdrożeniowej procedura odwoławcza nie wstrzymuje zawierania umów o dofinansowanie to niejednokrotnie dojdzie do sytuacji w której w ramach jednego konkursu (postępowania) część projektów będzie już zakontraktowana, a część projektów będzie na etapie procedury odwoławczej. W jaki sposób będzie musiała postąpić właściwa instytucja, jeśli ona sama lub sąd administracyjny zidentyfikuje</p>	<p>korzystające ze środków funduszy europejskich</p>	<p>jej uznaniu. Unieważnienie postępowania stanowi obowiązek instytucji, jeśli łącznie spełnione są wskazane warunki. Instytucja jest zobligowana do udowodnienia zmiany okoliczności oraz istotności tej zmiany, a także jej nieprzewidywalności oraz negatywnego wpływu tych okoliczności na interes publiczny w kontekście danego postępowania w zakresie wyboru projektów. Powoduje to że praktyczna możliwość zastosowania tej przesłanki będzie mogła dotyczyć wyłącznie nadzwyczajnych sytuacji.</p> <p>Wada prawna to rzeczywiście sformułowanie podlegające interpretacji, ale funkcjonujące już na gruncie ustawy prawo zamówień publicznych. W tym względzie orzecznictwo dotyczące stosowania tego przepisu może wspomóc instytucje przy stosowaniu tego przepisu ustawy wdrożeniowej.</p> <p>Objęcie procedurą odwoławczą kwestii unieważniania postępowania nie byłoby spójne z przyjętym zakresem procedury odwoławczej, która związana jest ściśle z</p>
--	--	--	--	--

		wadę prawną w dokumentacji konkursowej - czy takie postępowanie powinno zostać unieważnione w toku ponownego rozpatrzenia?		<p>kwestionowaniem wyników oceny danego projektu. Nie wyklucza to oczywiście możliwości, że unieważnianie postępowań w zakresie wyboru projektów będzie podlegało kontroli sądowoadministracyjnej.</p> <p>Unieważnienie postępowania nie stoi w sprzeczności z zasadą równego traktowania wnioskodawców, gdyż dotyczy całego postępowania a nie postępowania w odniesieniu do określonych jego uczestników.</p>
26.	Art. 61. 1. W celu objęcia projektu dofinansowaniem, właściwa instytucja, po wybraniu go do dofinansowania, zawiera z jego wnioskodawcą umowę o dofinansowanie projektu albo podejmuje decyzję o dofinansowaniu projektu. 2. W przypadku projektu partnerskiego umowa o dofinansowanie projektu jest zawierana z partnerem wiodącym, o którym mowa w art. 39 ust. 9 pkt 4, będącym beneficjentem odpowiedzialnym	<p>I. Ust. 4 Zapis ten wymaga doprecyzowania, aby ograniczyć uznaniowość podejmowania decyzji w tego typu przypadkach. II. Ust. 5 Należy doprecyzować o jakie konkretnie okoliczności chodzi (np. podanie nieprawdziwych informacji we wniosku mających wpływ na jego ocenę). Zapis w obecnym kształcie daje nieograniczone możliwości instytucji zarządzającej lub pośredniczącej np. w sytuacji otrzymania zwykłego donosu niekoniecznie mającego odzwierciedlenie w rzeczywistości.</p> <p>III. Wprowadzone przywołanymi przepisami</p>	<p>I. Zapis służy redukcji niesłusznych decyzji, niekorzystnych dla beneficjentów</p> <p>II. Zapis w obecnym kształcie daje nieograniczone możliwości instytucji zarządzającej lub pośredniczącej np. w sytuacji otrzymania zwykłego donosu niekoniecznie mającego odzwierciedlenie w rzeczywistości.</p>	<p>Zaproponowana regulacja jest regulacją wyjątkową. Przepis stanowi ochronę środków publicznych przed nieuczciwymi przedsiębiorcami, którzy na etapie ubiegania się o pomoc finansową korzystają lub korzystali z dofinansowania ze środków publicznych, nie tylko z udziałem środków europejskich, w sposób nieprawidłowy, skutkujący wszczęciem i prowadzeniem, postępowania karnego lub karnego skarbowego. Z uwagi na długotrwałość procedur i</p>

<p>za przygotowanie i realizację projektu. 3. Umowa o dofinansowanie projektu nie może być zawarta, i decyzja o dofinansowaniu projektu nie może być podjęta w przypadku gdy: 1) wnioskodawca nie dokonał czynności, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 10; 2) wnioskodawca został wykluczony z możliwości otrzymania dofinansowania na podstawie odrębnych przepisów; 3) wnioskodawca zrezygnował z dofinansowania; 4) doszło do unieważnienia postępowania w zakresie wyboru projektów. 4. W uzasadnionych przypadkach właściwa instytucja może odmówić zawarcia umowy o dofinansowanie projektu albo odmówić podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu, jeżeli zachodzi obawa wyrządzenia szkody w mieniu publicznym w następstwie zawarcia umowy o dofinansowanie projektu albo podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu, w szczególności gdy w stosunku do wnioskodawcy będącego osobą fizyczną lub członka organów zarządzających wnioskodawcy niebędącego</p>	<p>rozwiązania, przyznające uprawnienie do odmowy zawarcia umowy/wydania decyzji o dofinansowaniu projektu, są w ocenie zgłaszającego niniejsze uwagi wątpliwe pod względem prawnym co najmniej z następujących pierwsze, zgodnie z przyjętą przez projektodawcę logiką weryfikacja dokonywana w oparciu o przywołane przepisy nie będzie wchodziła w zakres kryteriów wyboru projektów. Takie rozwiązanie, jak już wskazano w kontekście uwag do art. 2 pkt 15 Ustawy wdrożeniowej wydaje się niezgodne z koncepcją oceny i wyboru projektów do dofinansowania gdy chodzi o przesłanki ujęte w art. 61 ust. 4 to w każdym razie nie odpowiadają one wymogom wynikającym z art. 73 ust. 1 rozporządzenia 2021/160 zgodnie z którym kryteria i procedury stosowane przez instytucje zarządzające są m. in. niedyskryminacyjne i przejrzyste. Ten wymóg przejrzystości ma celu wyłączenie ryzyka faworyzowania i arbitralności ze strony instytucji zarządzającej. Oznacza ona, że wszystkie warunki i szczegółowe zasady procedury udzielania wsparcia powinny być sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny¹⁰. Użyte w tym względzie przez projektodawcę sformułowania na gruncie projektowanego art. 61 ust. 4 Ustawy wdrożeniowej tych cech nie posiadają. Zwłaszcza sformułowanie zachodzi obawa wyrządzenia szkody w mieniu publicznym w następstwie zawarcia umowy o dofinansowanie projektu albo podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu jest tak niejasne i nieprecyzyjne, że jego stosowania będzie przedmiotem licznych sporów. Już z punktu widzenia logicznego pojawia się</p>		<p>wielowątkowość takich postępowań, niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, w której zanim dojdzie do ustalenia odpowiedzialności karnej w prawomocnym wyroku skazującym, te same lub powiązane podmioty i osoby ubiegają się o kolejne środki publiczne.</p> <p>Zgodnie z regulacją właściwa instytucja podejmuje decyzję o odmowie zawarcia umowy o dofinansowanie albo odmówić podjęcia decyzji o dofinansowaniu tylko w uzasadnionych przypadkach. Decyzja ta nie może mieć cech dowolności, co oznacza, że musi być ona wyczerpująco uzasadniona. Instytucja obowiązana jest wykazać, mając na uwadze wąską interpretację tego pojęcia, z jakich powodów w taki, a nie inny sposób, skorzystał z tego uprawnienia i na czym polega w tej konkretnej sprawie "uzasadniony przypadek".</p> <p>Wyjaśnienie dot. pkt III w kolumnie uwaga lub propozycja zmiany</p> <p>W odniesieniu do pierwszej kwestii</p>
--	--	--	---

<p>osobą fizyczną toczy się postępowanie karne lub karne skarbowe za przestępstwo składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu, systemowi bankowemu, albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, w związku z dofinansowaniem, które zostało udzielone ze środków publicznych na realizację projektu temu wnioskodawcy, podmiotowi powiązanemu z nim osobowo lub kapitałowo lub członkowi organów zarządzających tego wnioskodawcy lub podmiotu. 5. W razie powzięcia informacji o okolicznościach wskazujących na możliwość popełnienia przez wnioskodawcę będącego osobą fizyczną lub członka organów wnioskodawcy niebędącego osobą fizyczną, przestępstwa, o którym mowa w ust. 4, właściwa instytucja niezwłocznie informuje właściwy organ ścigania. 6. Właściwa instytucja</p>	<p>bowiem pytanie co właściwie ma na myśli projektodawca, gdy wprowadza tego typu rozwiązania jako finalny etap procedury, która sama w sobie zakłada na wcześniejszych etapach szczegółową weryfikację wnioskodawcy w celu oceny jego potencjału do zrealizowania projektu (zob. np. w tym względzie art. 73 ust. 2 lit d) rozporządzenia 2021/1060).</p> <p>Wnioskodawca na etapie oceny jego projektu musi bowiem wykazać się posiadaniem odpowiedniego doświadczenia, wiedzy, kapitału, zasobów ludzki etc. właśnie w celu przekonania instytucji zarządzającej, że warto mu powierzyć środki publiczne na realizację projektu przyczyniającego się do osiągnięcia celu danej polityki. Innymi słowy, etap oceny projektu służy właśnie rozwianiu obaw instytucji zarządzającej/pośredniczącej/wdrażającej i zdobyciu przez wnioskodawcę jej zaufania Patrząc z tej logiki rozwiązanie zawarte w art. 61 ust. 4 Ustawy wdrożeniowej wydaje się kompletnie niespójne.</p> <p>Niestety wskazana przez projektodawcę egzemplifikacja owej obawy w postaci wszczętego postępowania karnego/karnoskarbowego z tytułu określonych przestępstw jest rozwiązaniem całkowicie nieakceptowalnym. Art. 73 ust. 1 rozporządzenia 2021/1060 wymaga bowiem by wszelkie procedury stosowane podczas wdrażania funduszy unijnych były zgodne z Kartą Praw Podstawowych UE. Tym samym, projektodawca powinien mieć na względzie art. 48 ust, 1 Karty</p>		<p>odsyłamy do komentarza dotyczącego kryteriów.</p> <p>Kwestia trzecia: W kontekście trzeciej kwestii wskazanej w uwadze należy zwrócić uwagę, że zgodnie z założeniem procedura odwoławcza dotyczy wyniku oceny projektu a nie procedur związanych z kontraktowaniem projektów. Tym samym wystąpienie okoliczności uniemożliwiających zawarcie umowy o dofinansowanie celowo nie zostało objęte tą procedurą. Wynika to z faktu że okoliczności te nie mają związku z oceną projektu pod kątem spełniania kryteriów wyboru projektów Nie wyklucza to oczywiście sytuacji, w której informacja o braku możliwości zawarcia umowy stanie się przedmiotem kontroli sądowo-administracyjnej.</p> <p>Kwestia czwarta (art 61 ust. 7): Celem regulacji jest uwzględnienie okoliczności, które wpływają na projekt i mogą mieć negatywny wpływ na jego ocenę. Przepis pozwala uwzględniać w ocenie projektu zmiany, które mogą następować między wybraniem projektu do dofinansowania a</p>
---	---	--	--

<p>informuje wnioskodawcę o przyczynach braku możliwości zawarcia umowy o dofinansowanie projektu lub podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu w przypadku: 1) niedokonania czynności, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 10; 2) wykluczenia go z możliwości otrzymania dofinansowania; 3) unieważnienia postępowania w zakresie wyboru projektów; 4) wystąpienia sytuacji, o której mowa w ust. 4. 7. Jeżeli właściwa instytucja po wybraniu projektu do dofinansowania a przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu albo podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu poweźmie wiedzę o okolicznościach mogących mieć negatywny wpływ na wynik oceny projektu to ponownie kieruje projekt do oceny w stosownym zakresie, o czym informuje wnioskodawcę. Przepisy rozdziału 14 i rozdziału 16 stosuje się odpowiednio.</p>	<p>Praw Podstawowych UE, który przewiduje domniemanie niewinności. Owo domniemanie stoi w ocenie zgłaszającego niniejsze uwagi na przeszkodzie sytuacji w której z samego faktu wszczęcia postępowania karnego/karnoskarbowego wyciąga się wniosek, że dany podmiot/osoba nie jest uprawniona do uzyskania wsparcia ze środków unijnych. Żeby taki wniosek był uprawniony, to analogicznie jak w przypadku zamówień publicznych, podstawą odmowy podpisania umowy o dofinansowanie projektu powinien być prawomocny wyrok skazujący. Warto w tym kontekście zaznaczyć, że na gruncie art. 57 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE 94 z dnia 26 lutego 2014 r., str. 65) prawodawca unijny, w kontekście standardów wynikających z Karty Praw Podstawowych UE, dokonał już wyważenia pomiędzy koniecznością ochrony zasobów publicznych, a sprawnością postępowania. Wypracowane w tym względzie rozwiązanie powinno zatem stanowić punkt odniesienia dla projektodawcy. W końcu w ocenie zgłaszającego uwagi należy wyraźnie podkreślić, że motywami którymi kierował się projektodawca kształtując regulację zawartą w art. 61 ust. 4 Ustawy wdrożeniowej w istocie stanowią jedynie dodatkowy argument za koniecznością dokonania zmian w tym przepisie.</p> <p>Przerzucanie bowiem na wnioskodawców efektów problemów natury systemowej z jakimi mierzy się</p>		<p>zawarciem umowy o dofinansowanie. Umożliwia tym samym zrealizowanie prawnego obowiązku, dotyczącego kontraktowania wyłącznie projektów wybranych, a nie wybranych i następnie zmienionych.</p> <p>Obawy co do nadużyć ze strony instytucji są nieuzasadnione z tego względu, że efekty ponownego skierowania do oceny mogą być objęte procedurą odwoławczą.</p>
--	---	--	--

		<p>polski wymiar sprawiedliwości jest nie do pogodzenia z obowiązkiem staranności jaki ciąży na organach krajowych w kontekście uchwalania i stosowania przepisów wykonawczych w stosunku do przepisów uwagi, rozwiązania zawarte w art. 61 ust. 3 i 4 Ustawy wdrożeniowej są sprzeczne z prawem unijnym w zakresie w jakim zostały wyłączone spod procedury odwoławczej przewidzianej w Ustawie wdrożeniowej. Tego typu rozwiązanie pozbawia bowiem wnioskodawców dotkniętych negatywnymi skutkami postępowania właściwej instytucji możliwości skorzystania z procedury dostosowanej do specyfiki polityki spójności. Takie rozwiązanie w praktyce jest także kontrproduktywne bowiem sądy administracyjne konsekwentnie dopuszczają możliwość weryfikacji postępowania właściwej instytucji na etapie przed podpisaniem umowy o dofinansowanie w oparciu o ogólne przepisy p.p.s.a12. Wykluczenie zatem rozstrzygnięć podejmowanych przed podpisaniem umowy o dofinansowanie z procedury odwoławczej przewidzianej przepisami Ustawy wdrożeniowej zamiast przyspieszyć dystrybucję środków unijnych może ją jedynie opóźnić.</p> <p>Odnosnie Art. 67 ust. 7</p> <p>W ocenie zgłaszającego uwagi sformułowanie okoliczności mogące mieć negatywny wpływ na wynik oceny projektu jest zbyt szerokie, gdyż dopuszcza możliwość skierowania projektu do ponownej oceny w celu sanowania zarówno błędów samej instytucji, jak i jej bezczynności. Taka sytuacja podważa zatem obowiązek</p>		
--	--	---	--	--

		<p>staranności, którym powinno cechować się postępowanie właściwej instytucji. Z tego też względu omawiany przepis powinien ulec modyfikacji w następującym kierunku:</p> <p>Jeżeli właściwa instytucja po wybraniu projektu do dofinansowania a przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu albo podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu poweźmie wiedzę o okolicznościach wskazujących, że informacje lub oświadczenia złożone przez wnioskodawcę w toku procedury wyboru projektów były nieprawdziwe lub nierzetelne to ponownie kieruje projekt do oceny w zakresie w jakim kwestionowane informacje lub oświadczenia stanowiły podstawę weryfikacji dokonywanej w ramach poszczególnych kryteriów.</p> <p>Właściwa instytucja niezwłocznie informuje wnioskodawcę o skierowanie jego projektu do ponownej oceny.</p> <p>Przepisy rozdziału 14 i 16 stosuje się odpowiednio.</p>		
28.	art. 64 ust. 3: „W przypadku wniesienia protestu niespełniającego wymogów formalnych, o których mowa w ust. 2, właściwa instytucja, o której mowa w art. 44 ust. 1, wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia, w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia protestu bez	Propozycja zmiany: "W przypadku wniesienia protestu niespełniającego wymogów formalnych, o których mowa w ust. 2, właściwa instytucja, o której mowa w art. 44 ust. 1, wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia, w terminie 14 dni licząc od dnia otrzymania wezwania, pod rygorem pozostawienia protestu bez rozpatrzenia. Po bezskutecznym upływie terminu właściwa instytucja przekazuje wnioskodawcy informację o pozostawieniu jego protestu bez rozpatrzenia, pouczając go o możliwości wniesienia w tym	Wskazany w projekcie termin jest zbyt krótki.	Wyjaśnienie: Brzmienie przepisu jest analogiczne jak w przepisach dla perspektywy finansowej 2014-2020.

	rozpatrzenia. Po bezskutecznym upływie terminu właściwa instytucja przekazuje wnioskodawcy informację o pozostawieniu jego protestu bez rozpatrzenia, pouczając go o możliwości wniesienia w tym zakresie skargi sądu administracyjnego na zasadach określonych w art. 72 ”	zakresie skargi sądu administracyjnego na zasadach określonych w art. 72 "		
29.	art. 67 ust. 1: „Protest jest wnoszony za pośrednictwem instytucji, o której mowa w art. 44 ust. 1.” [tj. „właściwej instytucji”]	Zasadne jest zachowanie aktualnie obowiązującego zapisu, zgodnie z którym protest wnoszony jest za pośrednictwem instytucji, o której mowa we wskazanym artykule, zgodnie z pouczeniem określającym możliwość wniesienia protestu na zasadach i w trybie, o których mowa w we wskazanych przepisach, określającym: 1) termin do wniesienia protestu; 2) instytucję, do której należy wnieść protest; 3) wymogi formalne protestu.	Strona nie powinna ponosić negatywnych konsekwencji wynikających z błędnego pouczenia. Analogicznie - art. 67 ust. 3.	Wyjaśnienie: Zgodnie z art. 56 ust 7 - w przypadku negatywnej oceny, o której mowa w ust. 5 i 6, informacja, o której mowa w ust. 4, zawiera uzasadnienie wyniku oceny, a w przypadku projektów wybieranych w sposób konkurencyjny także pouczenie o możliwości wniesienia protestu na zasadach i w trybie, o których mowa w art. 64. Strona zostanie więc pouczona o możliwości wniesienia protestu na podstawie ww. przepisu. Nie ma potrzeby dublować regulacji.
30.	art. 68: "Właściwa instytucja, o której mowa w art. 66, rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresach, o których mowa w	Właściwa instytucja, o której mowa w art. 66, rozpatruje protest, weryfikując prawidłowość oceny projektu w zakresach, o których mowa w art. 64 ust. 2 pkt 4 i 5, w terminie nie dłuższym niż 21 dni, licząc od dnia jego otrzymania. W	Sugerujemy wprowadzenie dodatkowego czynnika mobilizującego instytucje rozstrzygające protesty do terminowego ich rozstrzygnięcia, co stanowi olbrzymi problem w obecnej	Wyjaśnienia: Przepis jest analogiczny jak w obecnie obowiązującej ustawie.

	<p>art. 64 ust. 2 pkt 4 i 5, w terminie nie dłuższym niż 21 dni, licząc od dnia jego otrzymania. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy w trakcie rozpatrywania protestu konieczne jest skorzystanie z pomocy ekspertów, termin rozpatrzenia protestu może być przedłużony, o czym właściwa instytucja informuje wnioskodawcę. Termin rozpatrzenia protestu nie może przekroczyć łącznie 45 dni od dnia jego otrzymania".</p>	<p>uzasadnionych przypadkach, w szczególności gdy w trakcie rozpatrywania protestu konieczne jest skorzystanie z pomocy ekspertów, termin rozpatrzenia protestu może być przedłużony, o czym właściwa instytucja informuje wnioskodawcę. Termin rozpatrzenia protestu nie może przekroczyć łącznie 45 dni od dnia jego otrzymania. Brak rozpatrzenia protestu w ww. terminach skutkować będzie automatycznym uwzględnieniem protestu, z konsekwencjami określonymi w art. 69, ust. 2.</p>	<p>perspektywie finansowej, bowiem przekroczenie ustawowych terminów w żaden sposób nie jest usankcjonowane. W tym celu należy rozszerzyć proponowane zapisy art. 68 o "automatyzm" uwzględniania protestu po upływie proponowanych terminów (21/45 dni), z konsekwencjami określonymi w art. 69, ust. 2 (tj. zakwalifikowanie projektu do kolejnego etapu oceny albo wybranie projektu do dofinansowania bądź przekazanie sprawy w celu przeprowadzenia ponownej oceny projektu).</p>	<p>Uwzględnienie uwagi prowadziłyby do sprzeczności z rozporządzeniem unijnym, które przypisuje kompetencje w zakresie wyboru projektów konkretnym instytucjom. Te mają obowiązek pilnować, aby operacje wybierane do dofinansowania były zgodne z unijnymi zasadami. Proponowane brzmienie idzie w kierunku naruszenia tych kompetencji i jednocześnie doprowadziłyby w konsekwencji do wyboru do dofinansowania projektów niespełniających warunków unijnych.</p>
31.	<p>art. 69 ust. 2 pkt 2: „Uwzględnienie protestu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przez właściwą instytucję, o której mowa w art. 66, polega na: [...] przekazaniu sprawy instytucji, o której mowa w art. 44 ust. 1, w celu przeprowadzenia ponownej oceny projektu, jeżeli instytucja rozpatrująca protest stwierdzi, że doszło do naruszeń obowiązujących procedur i konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na wynik oceny.”</p>	<p>art. 69 ust. 2 pkt 2: „Uwzględnienie protestu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przez właściwą instytucję, o której mowa w art. 66, polega na: [...] przekazaniu sprawy instytucji, o której mowa w art. 44 ust. 1, w celu przeprowadzenia ponownej oceny projektu, jeżeli instytucja rozpatrująca protest stwierdzi, że doszło do naruszeń obowiązujących procedur i konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na wynik oceny, informując wnioskodawcę o przekazaniu sprawy.”</p>	<p>W naszej ocenie zmiana w stosunku do obecnie obowiązującej ustawy wdrożeniowej polegająca na braku poinformowania wnioskodawcy o przekazaniu sprawy nie jest uzasadniona. Wnioskodawca powinien uzyskiwać informacje o stanie sprawy.</p>	<p>Wyjaśnienie: Zgodnie z art. 69 ust. 1 „Właściwa instytucja, o której mowa w art. 66, informuje wnioskodawcę o wyniku rozpatrzenia jego protestu.” Poinformuje go więc o uwzględnieniu protestu.</p>

32.	<p>Art. 73. 1. W przypadku nieuwzględnienia protestu, negatywnej ponownej oceny projektu lub pozostawienia protestu bez rozpatrzenia na podstawie art. 64 ust. 3, art. 70 ust. 1 i art. 77 ust. 2 pkt 1, wnioskodawca może w tym zakresie wnieść skargę do sądu administracyjnego, zgodnie z art. 3 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z 2020 r. poz. 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159). 2. Skarga, o której mowa w ust. 1, jest wnoszona przez wnioskodawcę w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w art. 64 ust. 3, w art. 69 ust. 1 pkt 2 albo ust. 4 pkt 2, art. 70 ust. 2 albo art. 77 ust. 2 pkt 1, wraz z kompletną dokumentacją w sprawie bezpośrednio do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Skarga podlega wpisowi stałemu. 3. Kompletna dokumentacja, o której mowa w ust. 2, obejmuje: 1) wniosek o dofinansowanie projektu, 2) informację o wynikach oceny projektu, o której mowa w art. 56 ust. 4, 3)</p>	<p>Ust. 4 Należy doprecyzować zapis dotyczący kopii wersji elektronicznej, który jest niewłaściwy. Należy precyzyjnie podać, że chodzi np. o skan oryginałów dokumentów lub skan kopii potwierdzonej za zgodność z oryginałem.</p>	<p>Doprecyzowanie służyć ma ograniczeniu sytuacji w których kwestionowane będą formy dostarczenia dokumentacji.</p>	<p>Wyjaśnienia</p> <p>Zostanie przywrócone brzmienie aktualnie obowiązujące</p> <p>„4. Kompletna dokumentacja jest wnoszona przez wnioskodawcę w oryginale lub w postaci uwierzytelnionej kopii.”</p> <p>Zgodnie z projektowanym art. 76 w zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania przed sądami administracyjnymi stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.</p>
-----	--	--	---	--

	wniesiony protest, 4) informację, o której mowa w art. 69 ust. 1 albo ust. 4 pkt 2, art. 70 albo art. 77 ust. 2 pkt 1, - wraz z ewentualnymi załącznikami. 4. Kompletna dokumentacja jest wnoszona przez wnioskodawcę w oryginale, w postaci uwierzytelnionej kopii lub w kopii wersji elektronicznej, jeżeli pisma składane były w systemie teleinformatycznym.			
33.	art. 73 ust. 4: "Kompletna dokumentacja [załączana do skargi] jest wnoszona przez wnioskodawcę w oryginale lub, w postaci uwierzytelnionej kopii lub w kopii wersji elektronicznej, jeżeli pisma składane były w systemie teleinformatycznym."	Zasadne wydaje się doprecyzowanie pojęcia "kopii wersji elektronicznej" lub zastąpienia go innym, zdefiniowanym w obowiązujących przepisach.	W projekcie nie ma definicji pojęcia "kopia wersji elektronicznej". W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 września 2011 r. w sprawie sporządzania i doręczania dokumentów elektronicznych oraz udostępniania formularzy, wzorów i kopii dokumentów elektronicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 180) mowa jest o "kopii dokumentu elektronicznego" oznaczającej "każde, niezależnie od sposobu utrwalenia, powielenie całości treści dokumentu elektronicznego niezapewniające integralności (niezmienności) z pierwowzorem". Nie do końca jasne jest co a na myśli projektodawca stosując pojęcie "kopii wersji elektronicznej". Ponadto rozważenia wymaga czy jeżeli pisma składane były w systemie informatycznym to do skargi składanej	Wyjaśnienia Zostanie przywrócone brzmienie aktualnie obowiązujące „4. Kompletna dokumentacja jest wnoszona przez wnioskodawcę w oryginale lub w postaci uwierzytelnionej kopii.” Zgodnie z projektowanym art. 76 w zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania przed sądami administracyjnymi stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

			w formie elektronicznej nie załącza się dokumentu elektronicznego, a nie jego kopii.	
34.	Art. 81.1. Właściwa instytucja może prowadzić wykaz ekspertów, który jest zamieszczany na jej stronie internetowej oraz na portalu.	Należy uzupełnić zapis o obowiązkowe prowadzenie tego typu wykazu przez właściwą instytucję.	Taki zapis zagwarantuje pełną przejrzystość i transparentność procedury wyboru projektów	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>W perspektywie finansowej 2021-2027 ustawodawca zrezygnował z obowiązku wiązania wykazu ekspertów z konkretnym programem. Eksperci przypisywani są do określonych dziedzin, co oznacza, iż nie zostają przydzieleni do jednego programu.</p> <p>Umożliwiono tym samym nawiązywanie współpracy z ekspertami wpisanymi do wykazu instytucji w innym programie, bez dodatkowej potrzeby weryfikacji eksperta, albo wpisywania go na kolejny wykaz.</p> <p>Kwestię przejrzystości gwarantować będzie w tej sytuacji obowiązek publikowania składu KOP oraz wykazu zakończonych umów zawartymi przez daną instytucję z poszczególnymi ekspertami nawet jeśli instytucja ta nie prowadzi wykazu ekspertów.</p> <p>Celem regulacji jest jak najłatwiejsze włączanie ekspertów do realizacji zadań i zwiększenie</p>

				ich dostępności dla instytucji. Tym samym ekspert musi widnieć na wykazie natomiast instytucja, która korzysta z jego usług nie musi prowadzić wykazu ekspertów.
35.	<p>Art. 14lk. 1. Realizacja planu rozwojowego podlega monitorowaniu przez Komitet Monitorujący do spraw planu rozwojowego, zwany dalej „Komitetem”.</p> <p>2. Komitet jest powoływany w drodze zarządzenia przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.</p> <p>3. W skład Komitetu wchodzi przedstawiciele:</p> <p>1) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;</p> <p>2) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;</p> <p>3) instytucji odpowiedzialnych za realizację reform, wskazanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;</p> <p>4) instytucji odpowiedzialnych za realizację inwestycji,</p>	<p>I.</p> <p>Propozycja zmiany art. 14lk ust. 3 pkt 6</p> <p>„każdej z organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego;</p> <p>- ta sama uwaga dot. art. 17 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057):</p> <p>II.</p> <p>• Zmiana art. 14kl ust. 12 pkt 2</p> <p>„w przypadku stwierdzenia opóźnień lub problemów systemowych związanych z realizacją planu rozwojowego, poszczególnych reform lub inwestycji, wydawanie dla instytucji odpowiedzialnych za przeprowadzenie reform lub inwestycji rekomendacji dotyczących w szczególności poprawy efektywności tych reform lub inwestycji w zakresie osiągania ich kamieni milowych lub wskaźników, w tym rekomendacji dotyczących działań naprawczych.”</p>	<p>Wszystkie opisane propozycje i zmiany wynikają z istotnych braków w opisie organizacji i zadań Komitetu Monitorującego</p>	<p>I. W związku z zapisanym w ustawie ograniczeniem liczebności KM KPO do 60 członków, nie jest zasadne umożliwianie zwiększania liczby jednej ze stron partnerów. Obecnie jest 9 organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego. W przypadku zwiększenia tej liczby skutkowałoby to koniecznością zmiany liczby członków KM KPO, co wpłynęłoby negatywnie na efektywność prac tego gremium.</p> <p>II. Uwaga przyjęta</p> <p>III. Uwaga uwzględniona.</p> <p>Zapis zostanie zmieniony przez dodanie w art. 14lk ust. 14 o treści „Regulamin Komitetu może</p>

<p>wskazanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;</p> <p>5) ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego tworzących stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, o której mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759);</p> <p>6) organizacji związkowych i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego; 7) organizacji pozarządowych, w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 oraz z 2021 r. poz.1038, 1243 i 1535) wskazani przez Radę Działalności Pożytku</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Dodanie do art. 14kl ust. 12 pkt 7 „analiza działań realizowanych w ramach planu rozwojowego z działaniami realizowanymi w ramach polityki spójności na lata 2021-2027 oraz programami zarządzanymi centralnie.” • Dodanie do art. 14kl ust. 12 pkt 8 „formułowanie propozycji zmian planu rozwojowego” • Dodanie do art. 14kl ust. 12 pkt 9 „opiniowanie sprawozdań z realizacji planu rozwojowego” <p>III. Dodanie do art. 14kl ust. 17 W ramach Komitetu będą mogły być powoływane podkomitety i grupy robocze w obszarach kluczowych dla realizacji planu rozwojowego.</p>		<p>określać w szczególności skład i zadania podkomitetów monitorujących do spraw planu rozwojowego”.</p>
--	---	--	--

<p>Publicznego oraz wskazani przez Radę Dialogu z Młodym Pokoleniem.</p> <p>4. Komitet składa się z nie więcej niż 60 przedstawicieli podmiotów , o których mowa w ust. 3.</p> <p>5. Przedstawiciele podmiotów, o których mowa w ust. 3 pkt 5–7, stanowią co najmniej połowę składu Komitetu.</p> <p>6. Rodzaj organizacji pozarządowych podlegających wskazaniu odpowiednio przez Radę Działalności Pożytku Publicznego oraz przez Radę Dialogu z Młodym Pokoleniem oraz liczbę przedstawicieli tych organizacji określa minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.</p> <p>7. Rada Działalności Pożytku Publicznego oraz Rada Dialogu z Młodym Pokoleniem wskazują organizacje pozarządowe oraz przedstawicieli tych organizacji na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.</p>			
---	--	--	--

<p>8. W przypadku uchybienia terminowi, o którym mowa w ust. 7, albo w przypadku gdy wskazano organizacje innego rodzaju lub ich przedstawicieli w innej liczbie niż wnioskowana, organizacje pozarządowe i ich przedstawicieli wskazuje minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego występuje do podmiotów, o których mowa w ust. 3 pkt 2–6, z wnioskiem o wyznaczenie przedstawicieli wchodzących w skład Komitetu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.</p> <p>10. Nieudzielenie odpowiedzi w terminie, o którym mowa w ust. 9, przez podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 5 i 6 oznacza rezygnację tego podmiotu z udziału w pracach Komitetu.</p> <p>11. Zmiana przedstawiciela wchodzącego w skład Komitetu następuje na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2–7, oraz w przypadku, gdy w stosunku do przedstawiciela toczy się postępowanie karne lub</p>			
--	--	--	--

<p>karne skarbowe albo gdy został wydany wyrok skazujący za popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, a także w innych przypadkach mogących wywoływać wątpliwości co do prawidłowego wykonywania obowiązków przedstawiciela, określonych w regulaminie Komitetu.</p> <p>12. Do zdań Komitetu należy w szczególności:</p> <p>1) przegląd realizacji planu rozwojowego i poszczególnych reform i inwestycji z punktu widzenia postępów w osiągnięciu wskaźników i kamieni milowych;</p> <p>2) w przypadku stwierdzenia opóźnień lub problemów systemowych związanych z realizacją planu rozwojowego, poszczególnych reform lub inwestycji, wydawanie rekomendacji dotyczących w szczególności poprawy efektywności tych reform lub inwestycji w zakresie osiągnięcia ich kamieni milowych lub wskaźników, w tym rekomendacji dotyczących</p>			
--	--	--	--

<p>działań naprawczych;</p> <p>3) analizowanie sytuacji, które wpływają na realizację planu rozwojowego oraz wskazywanie zagadnień, które wymagają dodatkowej analizy lub ewaluacji;</p> <p>4) zapoznanie się z raportami z kontroli realizacji reform lub inwestycji;</p> <p>5) analizowanie sposobu realizacji inwestycji w ramach planu rozwojowego, w tym analiza wpływu terytorialnego interwencji realizowanych ze środków planu rozwojowego pod względem potrzeb i potencjałów poszczególnych obszarów;</p> <p>6) analizowanie działań komunikacyjnych i informacyjnych dotyczących planu rozwojowego oraz w przypadku stwierdzenia problemów z ich efektywnością formułowanie rekomendacji w zakresie ich poprawy.</p> <p>13. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju</p>			
---	--	--	--

<p>regionalnego, wskazany przez tego ministra jako przewodniczący Komitetu.</p> <p>14. Komitet działa na podstawie przyjętego przez siebie regulaminu.</p> <p>15. Komitet podejmuje uchwały zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy przedstawicieli podmiotów, o których mowa w ust. 3. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego Komitetu.</p> <p>16. Obsługę organizacyjną Komitetu sprawuje urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.</p>			
<p>36. Art. 108. W ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057) wprowadza się następujące zmiany: (...) b) pkt 7aa otrzymuje brzmienie: 7aa) plan rozwojowy – dokument, o którym mowa w art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2021/241, stanowiący podstawę realizacji reform i inwestycji objętych</p>	<p>Należy przywrócić w pkt b) zwrot Krajowy Plan Odbudowy</p>	<p>Wprowadzanie kolejnego nazewnictwa wprowadzi niepotrzebny chaos komunikacyjny.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>W definicji znajduje się odesłanie do rozporządzenia 2021/241, w którym określono, o jakim planie rozwojowym jest mowa. Dodatkowo, wprowadzone rozwiązanie jest bardziej uniwersalne. Także w innych państwach członkowskich nie ma jednolitego podejścia odnośnie nazewnictwa dokumentu</p>

	wsparciem ze środków Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności;”,			przygotowywanego na potrzeby realizacji RRF, dlatego też proponujemy pozostawienie w ustawie sformułowania „plan rozwojowy”.
37.	<p>Art. 24a. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wykonuje zadania państwa członkowskiego określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym pobrexitową rezerwę dostosowawczą (.....), zwanym dalej „rozporządzeniem BAR”. 2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może powierzyć, na podstawie umowy, zadania związane z zarządzaniem wkładem finansowym, lub jego częścią, z pobrexitowej rezerwy dostosowawczej, podmiotowi zarządzającemu Łódzką Specjalną Strefą Ekonomiczną, utworzoną na podstawie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 października 1994 r. o specjalnych strefach ekonomicznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1670), zwanemu dalej „podmiotem zarządzającym”.</p>	<p>Jaki jest powód indykatywnego wskazania podmiotu?</p> <p>Dlaczego akurat Łódzka Strefa, skoro stref jest 16. Dlaczego w ogóle tego rodzaju podmiot i dlaczego spośród nich ten konkretny przywołany jest w projekcie ustawy?</p> <p>W OSR nie ma uzasadnienia dlaczego powierza się te środki temu podmiotowi a nie na przykład agencji powołanej do wspierania przedsiębiorców – czyli Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości?</p>	<p>Biorąc pod uwagę, że jest to podmiot funkcjonujący na rynku komercyjnym ten przepis może wskazywać na intencjonalne obejście ustawy Prawo Zamówień Publicznych.</p> <p>Strefy ekonomiczne mają inne zadania ustawowe co wskazuje na brak transparentności wyboru</p> <p>W OSR brakuje zupełnie analiz kierunkujących wsparcie - rezerwa służy eliminacji negatywnych skutków brexitu. Skoro tak to dlaczego nie ma w OSR prognoz płynących na przykład z Departamentu Handlu i Współpracy Międzynarodowej w Ministerstwie Rozwoju, w tym powstających na podstawie realizowanego projektu Export Intelligence, którego celem jest tworzenie zaawansowanych analiz makroekonomicznych i budowanie prognoz?</p>	<p>Wyjaśnienia:</p> <p>Biorąc pod uwagę, że aktualnie znajdujemy się na etapie przejściowym pomiędzy perspektywami finansowymi UE, dla instytucji zajmujących się polityką spójności jest to okres bardzo intensywnej pracy nad zamykaniem poprzedniej perspektywy finansowej oraz przygotowaniem zakresu nowych programów.</p> <p>Taka sytuacja skłoniła MFiPR do poszukiwania nowych instytucji, którym możliwe byłoby powierzenie wdrażania części pobrexitowej rezerwy dostosowawczej, która jest instrumentem interwencyjnym, o krótkim horyzoncie czasowym i mającym przeciwdziałać negatywnym skutkom wyjścia Wielkiej Brytanii z UE.</p> <p>Łódzka Specjalna Strefa Ekonomiczna jest prężnie działającym ośrodkiem,</p>

				<p>wykazującym bogate doświadczenie we współpracy z przedsiębiorcami z całego kraju. ŁSSE posiada doświadczenie we wdrażaniu funduszy UE jako realizujący projekty dla startupów. Podmiot dwukrotnie odpowiadał za przeprowadzenie naborów i rozdzielenie dofinansowania. ŁSSE jest także operatorem bonów rozwojowych. Bogate i różnorodne doświadczenie spowodowało, że ŁSSE została wskazana jako podmiot, któremu MFiPR może powierzyć wdrażanie części alokacji BAR.</p> <p>Jednocześnie uprzejmie wyjaśniamy, że pobrewitowa rezerwa dostosowawcza to specjalny instrument o charakterze interwencyjnym, przeznaczony tylko i wyłącznie na finansowanie wydatków związanych z minimalizacją negatywnych skutków brexitu dla danego kraju członkowskiego UE. Każdy wydatek będzie weryfikowany pod kątem ww. uzasadnienia. Rozporządzenie KE ws. BAR zostawia państwom członkowskim decyzję ws. tego, co zostanie przedłożone do sfinansowania, w oparciu o zidentyfikowane</p>
--	--	--	--	--

				<p>potrzeby, wskazując jedynie ogólne kategorie działań. Dostępne dla MFiPR analizy KPRM oraz MRiT w zakresie skutków brexitu dla Polski zostaną wykorzystane na etapie programowania i wdrażania instrumentu BAR. Merytoryczny katalog wydatków nie ma wpływu na tworzony system zarządzania BAR w Polsce, który umożliwi wsparcie zarówno dla jednostek sektora finansów publicznych, jak i sektora przedsiębiorstw.</p>
38.	<p>Art. 24g. 1. Fundusz Rozwoju Regionalnego, zwany dalej „Funduszem”, jest państwowym funduszem celowym, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. 2. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego. 3. Środki Funduszu przeznacza się na realizację zadań polegających na wsparciu działań w zakresie organizacji lub promocji inicjatyw służących promowaniu społeczno-gospodarczego, regionalnego i przestrzennego rozwoju kraju, rozwoju społeczności lokalnych lub wzmocnieniu społeczeństwa</p>	<p>W OSR powinno pojawić się szersze uzasadnienie powołania tego typu funduszu. Jednocześnie brak jest w jego ramach działań na rzecz wzmocnienia partnerów społecznych.</p>	<p>Czym to się ma różnić od pomocy technicznej i dlaczego nie ma tu mowy o partnerach spoza administracji jako podmiotach odpowiedzialnych za dystrybucję środków i realizację zadań merytorycznych?</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Fundusz celowy, o którym mowa w projektowanym art. 24g ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju będzie stanowił dodatkowe narzędzie wspierające realizację działań z zakresu polityki rozwoju. Będzie to narzędzie komplementarne do programów służących dystrybucji szeroko pojętych środków europejskich.</p> <p>Należy zauważyć, że celem funduszu będzie finansowanie zadań z zakresu rozwoju społeczno-gospodarczego, rozwoju społeczności lokalnych czy wzmocnieniu społeczeństwa</p>

	obywatelskiego.			<p>obywatelskiego – jest to zatem zupełnie inny profil finansowania niż pomoc techniczna, która przeznaczona jest na sfinansowanie kosztów działalności instytucji systemu wdrażania środków UE.</p> <p>Jeśli chodzi o dystrybucję środków funduszu, to będzie ona realizowana przez dysponenta funduszu, zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawy o finansach publicznych, natomiast jeśli chodzi o realizację zadań merytorycznych finansowanych ze środków funduszu, to jak najbardziej możliwy będzie w tym zakresie udział organizacji pozarządowych</p>
39.	<p>Art. 24h. 1. Środki Funduszu pochodzą z: 1) odsetek: a) od środków, o których mowa w art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, b) o których mowa w art. 189 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych - z wyłączeniem przypadków, w których zwrot środków albo zapłata odsetek następuje przez pomniejszenie kolejnej płatności na rzecz beneficjenta; 2) dotacji z budżetu państwa; 3) odsetek od</p>	<p>O jakich planowanych kwotach jest mowa? Jaka była kwota odsetek w ostatnich 3 latach?</p>	<p>Brak jest w OSR podstawowych danych dotyczących powoływanego Funduszu</p>	<p>Na etapie rządowego procesu legislacyjnego treść OSR zostanie w niezbędnym zakresie uzupełniona.</p>

	lokata środków Funduszu; 4) wpłaty ze zwrotów wparcia udzielonego ze środków Funduszu, wraz z oprocentowaniem; 5) innych wpływów.			
40.	Art. 24i. 1. Powierzenie realizacji zadań, o których mowa w art. 24g ust. 3, jednostkom niezaliczanym do sektora finansów publicznych, odbywa się w trybie otwartego konkursu ofert.	W jakim trybie byłyby przeprowadzany konkurs tych ofert, brak jest fundamentalnych szczegółów. , Jaki byłby górny pułap pojedynczego zadania? Czy mowa jest o kilkudziesięciu tysiącach złotych, czy kilku milionach?	Zapisy są tak nietransparentne, że powodują pytanie, czy nie jest to aby obejście ustawy Prawo Zamówień Publicznych?	Wyjaśnienie: Powierzenie realizacji zadań w trybie projektowanego art. 24i będzie odbywało się transparentnie, w trybie konkursu ofert, otwartego dla wszystkich zainteresowanych podmiotów. Regulacja ta nie koliduje z przepisami ustawy – Prawo zamówień publicznych.
41.	ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW, FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ) z dnia 2021 r. w sprawie wykazu inwestycji kwalifikujących się do objęcia wsparciem bezzwrotnym w ramach inwestycji, których realizacja jest finansowana z wykorzystaniem środków pożyczki, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12	W ramach pożyczki jaką zaciągnie Polska pojawia się komponent grantów bezzwrotnych, które będą rozdysponowane na kwotę ponad 1,8 mld zł - w ramach tych środków mamy 6 inwestycji. Dlaczego tyle? Dlaczego taka kwota ma być przekazana w formie grantów? Dlaczego nie ma na przykład wśród wskazanych inwestycji dofinansowania sprzętu dla szkół?	OSR nie odpowiada na pytanie dlaczego akurat te wylistowane w Rozporządzeniu przedsięwzięcia zostały umieszczone na liście.	Wyjaśnienie: Projekt ustawy nie przypisuje środków, o których mowa w art. 141l ust. 4 do konkretnych inwestycji. Jedynym ograniczeniem na poziomie ustawowym jest wskazanie na limit wsparcia z części pożyczkowe RFF do równowartości kwoty 1,817 mld euro. Projekt aktu wykonawczego ma na obecnym etapie charakter materiału informacyjnego i rozporządzenie to, po wejściu w życie ustawy, będzie podlegało oddzielnemu procesowi

	lutego 2021 r. ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności			legislacyjnemu. Jego obecny kształt jest wyrazem dotychczasowych zamierzeń co do wykazu inwestycji, może jednak ulec zmianom w ramach dodatkowych uzgodnień.
--	--	--	--	--